

Η
ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
7ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις 26 Μαΐου 2021 με την εξής σύνθεση: Χρυσάνθη Ζαράρη - Πρόεδρος, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου – Εισηγήτρια και Μιχαήλ Σειραδάκης, Μέλη.

Για να εξετάσει την, από 16.04.2021, Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 811/19.04.2021 της προσφεύγουσας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά του ...(εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την ανωτέρω Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει, όπως ακυρωθεί η υπ' αριθμ. ...Διακήρυξη η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο του δημόσιου ανοικτού ηλεκτρονικού Διαγωνισμού με τίτλο: «... (...) ...», προϋπολογιζόμενης δαπάνης 4.054.400€ μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας/σταθερής τιμής (Συστημικός αριθμός Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ: ...).

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

Αριθμός απόφασης:1073/2021

1. Επειδή, για την άσκηση της Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχει προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί το υπ' αριθμ. ...ποσού δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ 15.000,00€ αναλογούν Παράβολο υπέρ Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (Α' 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 «Κανονισμός Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών ενώπιον της ΑΕΠΠ» (Α' 64) (εφεξής Κανονισμός).

2. Επειδή, η προσφεύγουσα άσκησε την, από 16.04.2021, Προδικαστική Προσφυγή της, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης ΑΕΠΠ 811/19.04.2021, με χρήση του τυποποιημένου εντύπου της Α.Ε.Π.Π, όπως προβλέπεται από τα άρθρα 362 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 και 8 παρ. 2 του Κανονισμού.

3. Επειδή, η ως άνω Προδικαστική Προσφυγή στρέφεται κατά Διακήρυξης που εκδόθηκε στο πλαίσιο δημόσιου, ανοικτού, ηλεκτρονικού Διαγωνισμού, προϋπολογιζόμενης δαπάνης 4.054.400€ μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%, ανώτερου του ορίου που θεσπίζεται στο άρθρο 345 του Ν. 4412/2016 για την καθ' ύλη αρμοδιότητα της Α.Ε.Π.Π, ενώ επιπλέον θεμελιώνεται και η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, όπως απαιτείται από τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, τροποποιηθείσας της διάταξης, δυνάμει του άρθρου 43 παρ. 4 του Ν. 4487/2017 (Α' 116), δεδομένου ότι η αντίστοιχη διαγωνιστική διαδικασία εκκίνησε μετά τις 26.06.2017.

4. Επειδή, εμπρόθεσμα η προσφεύγουσα προσβάλλει την ως άνω Διακήρυξη, καθόσον η κατ' αυτής Προδικαστική Προσφυγή έχει κατατεθεί εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (γ) Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (γ) του Κανονισμού. Σημειώνεται ότι η προσβαλλόμενη Διακήρυξη της αναθέτουσας αρχής, αναρτήθηκε στο Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ στις 22.03.2021 και στον διαδικτυακό τόπο του επίμαχου Διαγωνισμού (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ) στις 23.03.2021.

5. Επειδή, η προσφεύγουσα που δραστηριοποιείται, μεταξύ άλλων, στην αγορά της κατασκευής, λειτουργίας και συντήρησης εγκαταστάσεων διαχείρισης, αποκομιδής και μεταφοράς κάθε μορφής αποβλήτων και απορριμμάτων, ισχυρίζεται ότι υφίσταται δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σύμφωνα με το άρθρο 360 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, καθόσον στην προσβαλλόμενη Διακήρυξη έχουν τεθεί παράνομοι όροι σε σχέση με την τεχνική ικανότητα των υποψηφίων (άρθρο 2.2.6 περ. β) και γ), άρθρο 2.2.9.2 παρ. Β.4.), που καθιστούν αδύνατη, άλλως, δυσχεραίνουν υπερβολικά τη συμμετοχή της στην οικεία διαγωνιστική διαδικασία.

► Υπενθυμίζεται ότι, εάν ο ενδιαφερόμενος για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης ασκήσει Προδικαστική Προσφυγή κατά της Διακηρύξεως, πρέπει, για να θεωρηθεί ότι ασκεί την Προσφυγή αυτή με έννομο συμφέρον, να επικαλεσθεί, με την προβολή ειδικού ισχυρισμού, άμεση βλάβη που υφίσταται από όρο της Διακηρύξεως ο οποίος παραβιάζει, κατ' αυτόν, τους κανόνες που αφορούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό, τη διαδικασία επιλογής του αναδόχου ή τα εφαρμοστέα για την ανάδειξη του κριτήρια, σε σημείο που να αποκλείεται ή να καθίσταται ουσιωδώς δυσχερής η συμμετοχή του στο διαγωνισμό. Συνεπώς, ως επίκληση βλάβης, υπό την έννοια αυτή, νοείται όχι η απλή επίκληση παρανομίας ή η κατά γενικό τρόπο προβολή παραβάσεως διαφόρων διατάξεων οποιουδήποτε επιπέδου, αλλά η επίκληση και ανάδειξη των συγκεκριμένων και αρκούντως εξειδικευόμενων στοιχείων, που αφορούν τη νομική ή πραγματική κατάσταση του συγκεκριμένου συμμετέχοντος, και ως εκ των οποίων είτε αποκλείεται είτε καθίσταται υπερβολικά δυσχερής η συμμετοχή του στον διαγωνισμό είτε προδιαγράφεται (άμεσα ή έμμεσα) εις βάρος του το αποτέλεσμα του λόγω αδυναμίας του να εκπληρώσει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις. Κρίσιμη, δηλαδή, για την θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος είναι η επίκληση και απόδειξη βλάβης του προσφεύγοντος λόγω επικείμενου αποκλεισμού του ή σοβαρής δυσχέρειας συμμετοχής του σε διαγωνιστική διαδικασία και όχι η απαίτηση αυτού για την διαμόρφωση συνθηκών ευνοϊκότερων για την συμμετοχή του σε διαγωνισμό (ΕΑ ΣτΕ 353/2018, 86/2018, 12-15/2018 Ολομ., 147/2016 Ολομ., 189/2015,

124/2015, 16/2015, 415/2014, 1140/2010, 1137/2010, 977/2010). Εξάλλου, η - κατά τα ανωτέρω - επίκληση βλάβης προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος για την άσκηση Προδικαστικής Προσφυγής κατά της Διακηρύξεως, απαιτείται τόσο κατά την προβολή λόγων που στρέφονται κατά συγκεκριμένων όρων της διακηρύξεως, όσο και κατά την προβολή λόγων που πλήττουν την εν γένει νομιμότητα αυτής (πρβλ. ΕΑ 353/2018, 147/2016 Ολομ., 9/2015, 415/2014, 434/2012 σκ. 6, 977/2010,14/2006), όπως, ιδίως, η αναρμοδιότητα του εκδόντος την Προκήρυξη οργάνου (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 342/2009 σκ. 15,1137/2010 σκ. 4) ή το νόμιμο έρεισμα αυτής (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ 189/2015). Όταν δε οι προσβαλλόμενοι ως παράνομοι όροι αφορούν στην απαίτηση προσκομιδής επιπλέον στοιχείων, πρέπει να προβάλλεται και να πιθανολογείται, είτε ότι η προσκομιδή των στοιχείων αυτών είναι, λόγω ανυπαρξίας τους ή για άλλο λόγο, αδύνατη ή είναι για οποιονδήποτε λόγο ιδιαίτερα δυσχερής η έγκαιρη προσκομιδή τους, είτε ότι τα στοιχεία αυτά, προσκομιζόμενα και αξιολογούμενα σε επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, πιθανολογείται, με την επίκληση συγκεκριμένων ισχυρισμών, ότι θα καταστήσουν μειονεκτική την προσφορά του διαγωνιζομένου. Συνεπώς, δεν προβάλλεται παραδεκτώς, κατά την αμφισβήτηση της νομιμότητας Διακήρυξης διαγωνισμού, λόγος περί παρανομίας όρου της Διακήρυξης χωρίς να προσδιορίζεται κατά τρόπο συγκεκριμένο η εντεύθεν βλάβη (ΕΑ ΣτΕ 1149/2009). Περαιτέρω, το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι άμεσο, ενεστώς και ατομικό προσωπικό, με την έννοια ότι πρέπει να αφορά τον ενδιαφερόμενο προσωπικά και όχι ένα γενικό κύκλο προσώπων. Όσον αφορά τις κανονιστικές πράξεις *«η προϋπόθεση για τη συνδρομή του προσωπικού εννόμου συμφέροντος συντρέχει όταν η προσβαλλόμενη κανονιστική ρύθμιση, θίγει συγκεκριμένες ελευθερίες ή δικαιώματα του αιτούντος, τα οποία κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα και τους νόμους και των οποίων την πραγμάτωση επιδιώκει να αποκαταστήσει ο αιτών με την έκδοση της ακυρωτικής απόφασης»* (Κωνσταντίνος Β. Χιώλος, «Το έννομο συμφέρον στην ακυρωτική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», ΔιοικΔ, 2010, τ. 4, σελ. 847, ΑΕΠΠ 725/2018, 742/2018).

Β) Πιο συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα εξής: «[...] **III. Λόγοι Προσφυγής- Παράβαση των άρθρων 18, 54 και 75 του Ν. 4412/2016-Αδικοιολόγητος περιορισμός του ανοίγματος στον ανταγωνισμό της διαδικασίας ανάθεσης της επίμαχης σύμβασης [...]** Οι αναθέτουσες αρχές μπορεί να απαιτούν ειδικότερα από τους οικονομικούς φορείς, να διαθέτουν ικανοποιητικό επίπεδο εμπειρίας, αποδεικνυόμενο με κατάλληλες συστάσεις από συμβάσεις που έχουν εκτελεστεί κατά το παρελθόν...». Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η αναθέτουσα αρχή οφείλει να μην διαμορφώνει τα κριτήρια επιλογής, ούτε τις τεχνικές προδιαγραφές του εκάστοτε διαγωνισμού, κατά τρόπο ώστε να δημιουργούνται αδικοιολόγητα εμπόδια στην ισότιμη συμμετοχή των οικονομικών φορέων σε αυτόν και, επιπλέον, να διευκολύνεται η συμμετοχή συγκεκριμένου οικονομικού φορέα. Στο πλαίσιο αυτό, γίνεται παγίως δεκτό ότι «...οι τεχνικές προδιαγραφές ελέγχονται από την άποψη της τήρησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων, καθώς και της αρχής της αναλογικότητας (βλ. ΣτΕ 189/2015, ΕΑ ΣτΕ 124/2015, 9/2015, 354/2014 κ.ά.), σε κάθε δε περίπτωση θα πρέπει να εξασφαλίζουν ισότιμη πρόσβαση των οικονομικών φορέων στη διαδικασία σύναψης της σύμβασης και να μην εισάγουν αδικοιολόγητα εμπόδια στην ανάπτυξη υγιούς ανταγωνισμού, υπό την έννοια ότι οφείλουν να αποφεύγουν διατάξεις που οδηγούν σε τεχνητό περιορισμό του ανταγωνισμού μέσω απαιτήσεων που ευνοούν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα, μέσω της ενσωμάτωσης σε αυτή χαρακτηριστικών που διακρίνουν συνήθως τα προϊόντα/υπηρεσίες του τελευταίου, ούτε να συνεπάγονται αδικοιολόγητους φραγμούς στην ελεύθερη ανάπτυξη του ανταγωνισμού (βλ. ΕλΣυν 2402/2010). [...] Με άλλα λόγια, η αναθέτουσα αρχή είναι εκείνη που καθορίζει το ελάχιστο επίπεδο τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας των υποψηφίων οικονομικών φορέων, το οποίο, όμως και πρέπει να συνδέεται και να τελεί σε αναλογία προς το αντικείμενο της σύμβασης και να δικαιολογείται από τη φύση και το σκοπό του συγκεκριμένου έργου, ήτοι δύναται η αναθέτουσα αρχή να ζητά ένα ή περισσότερα δικαιολογητικά ανάλογα με τις απαιτήσεις της κατά περίπτωση σύμβασης, τις δυνατότητες της συγκεκριμένης

αγοράς στην οποία απευθύνεται και την ανάγκη εξασφάλισης συνθηκών πραγματικού ανταγωνισμού...» (βλ. ΑΕΠΠ 7μ. 7/2020, σκ. 19 και 20).

Εν προκειμένω, αναφορικά με τα κριτήρια της τεχνικής επαγγελματικής ικανότητας, η Διακήρυξη βρίθει όρων που, σε αντίθεση με τα προαναφερθέντα, περιορίζουν αδικαιολόγητα το άνοιγμα στον ανταγωνισμό της διαδικασίας ανάθεσης της επίμαχης σύμβασης, καθιστώντας αδύνατη τη συμμετοχή της εταιρίας μας στον εν λόγω Διαγωνισμό. Ειδικότερα:

A. Ως προς το άρθρο 2.2.6, περ. β, της Διακήρυξης.

Σύμφωνα με το άρθρο 2.2.6, περ. β, της Διακήρυξης, απαιτείται, ως κριτήριο επιλογής, εμπειρία, κατά την τελευταία τριετία, «σε λειτουργία τουλάχιστον 1 μονάδας επεξεργασίας στραγγισμάτων τεχνολογίας UF-RO ή εναλλακτικά MBR-RO και δυναμικότητας τουλάχιστον 50 m³/day για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 2 ετών». Στον επίμαχο ... και, ειδικότερα, στην υφιστάμενη ΜΕΣ, σήμερα υπάρχει μία μονάδα SBR και μία μονάδα ώσμωσης η οποία έχει εγκατασταθεί στο πλαίσιο εκτέλεσης της υφιστάμενης σύμβασης λειτουργίας. Στο αντικείμενο του Διαγωνισμού περιλαμβάνεται η εγκατάσταση μονάδας αντίστροφης ώσμωσης και μονάδας υπερδιήθησης (UF). Οι μονάδες αυτές είναι αυτοτελή συστήματα, διαφορετικά το ένα από το άλλο. Καθεμία μονάδα βρίσκεται σε δικό της «container». Με άλλα λόγια, οι μονάδες αυτές λειτουργούν απολύτως αυτόνομα, με αυτόνομες απαιτήσεις λειτουργίας και εμπειρίας λειτουργίας.

Το γεγονός αυτό αποδεικνύεται και από την ίδια τη Διακήρυξη: α) από την απαίτηση του άρθρου 2.2.6., περ. γ, της Διακήρυξης, σύμφωνα με την οποία οι δύο ως άνω μονάδες πρέπει να είναι «containerized», δηλαδή πλήρως αυτόνομες μονάδες και β) από την παράγραφο 3.9 Μονάδα Επεξεργασίας Στραγγισμάτων της Μελέτης Παροχής Υπηρεσιών, Α. Αναλυτική Περιγραφή Φυσικού Αντικειμένου της Σύμβασης, Παράρτημα 1 της Διακήρυξης, στην οποία προβλέπεται ότι«[η]μονάδα UF μπορεί να είναι με τη μορφή compact – συμπαγούς αυτόνομης μονάδας εντός container» και ότι η μονάδα RO μπορεί να είναι με τη μορφή compact –συμπαγούς αυτόνομης μονάδας εντός ενός ή δύο container» (βλ. σελ. 32 και 33). Οι εγκαταστάσεις/ μονάδες, λοιπόν, UF,

MBR και RO, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 2.2.6, περ. β, της Διακήρυξης και η λειτουργία των οποίων έχει τεθεί ως κριτήριο επιλογής, αποτελούν πλήρως αυτόνομα και ανεξάρτητα μεταξύ τους συστήματα επεξεργασίας στραγγισμάτων. Ο συνδυασμός δε αυτών απλώς διαφοροποιείται από έργο σε έργο, κατά κανόνα μέσω της παρεμβολής δεξαμενής προσωρινής αποθήκευσης, καθώς, ανάλογα με το σύστημα υπερδιήθησης (βυθισμένες ή εξωτερικές μεμβράνες υπερδιήθησης), απαιτούνται ολιγόλεπτοι καθαρισμοί οι οποίοι μεταβάλλουν την ωριαία παροχή παραγωγής διηθήματος και, κατά συνέπεια, την παροχή τροφοδοσίας της μονάδας αντίστροφης ώσμωσης που δημιουργεί προβλήματα στην ομαλή λειτουργία αυτής. Με άλλα λόγια, ο τρόπος λειτουργίας, οι δυσκολίες που ανακύπτουν και, γενικότερα, η απαιτούμενη τεχνογνωσία που απαιτείται για τη λειτουργία των παραπάνω μονάδων UF, MBR ή RO ουδόλως διαφοροποιείται από τον τρόπο με τον οποίο οι μονάδες αυτές συνδυάζονται από έργο σε έργο. Είτε οι μονάδες αυτές έχουν με κάποιο τρόπο εγκατασταθεί και λειτουργούν στο πλαίσιο του ίδιου έργου, είτε όχι, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο λειτουργούν, οι ίδιες ακριβώς δυσκολίες ανακύπτουν, η ίδια τεχνογνωσία απαιτείται. Ένας, λοιπόν, οικονομικός φορέας που έχει λειτουργήσει μία μονάδα (λ.χ. UF) σε ένα χώρο και μία μονάδα (λ.χ. RO) σε άλλο χώρο μπορεί κάλλιστα να λειτουργήσει μία τέτοια μονάδα UF και μία τέτοια μονάδα RO στον ίδιο χώρο. Η τοπική εγγύτητα των μονάδων αυτών ή το γεγονός ότι εξυπηρετούν το ίδιο πλαίσιο διαχείριση απορριμμάτων ουδεμία τεχνική συνέπεια έχουν.

*Ωστόσο, από το γράμμα του άρθρου 2.2.6, περ. β, της Διακήρυξης (φαίνεται) να ζητείται οι διαγωνιζόμενοι φορείς να διαθέτουν εμπειρία λειτουργίας των παραπάνω μονάδων σε συνδυασμό, δηλαδή είτε UF-RO είτε MBR-RO. Δεν (φαίνεται να) δίνεται η δυνατότητα η εμπειρία αυτή να προέρχεται από διαφορετικές εγκαταστάσεις, λ.χ. η εμπειρία του UF ή του MBR να προέρχεται από την εγκατάσταση Α και της RO από την εγκατάσταση Β. Με έμμεσο δε τρόπο, η ίδια απαίτηση τίθεται, επίσης, και για τον υπεύθυνο ΜΕΣ, ο οποίος θα πρέπει να είναι **Χημικός Μηχανικός και η εμπειρία του να αφορά σε***

Λειτουργία μονάδας επεξεργασίας στραγγισμάτων τεχνολογίας UF-RO ή εναλλακτικά MBR-RO (βλ. Κριτήριο Κ1, άρθρο 2.3.1 της Διακήρυξης).

Ο συνδυασμός αυτός περιορίζει αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό, καθώς δεν επιτρέπει σε οικονομικούς φορείς που έχουν την εμπειρία σε κάθε μονάδα χωριστά (είτε οι ίδιοι είτε μέσω συμμετοχής σε ένωση είτε με δάνεια εμπειρία για τη μία μονάδα) να μπορέσουν να συμμετάσχουν στον Διαγωνισμό, μολονότι, αν έχει κανείς εμπειρία σε μεμονωμένες μονάδες, προφανώς μπορεί να λειτουργήσει και τον συνδυασμό αυτών, διότι, κατά τα προαναφερθέντα, κάθε μονάδα έχει συγκεκριμένες αποδόσεις και απαιτήσεις εισόδου και εξόδου. Στο σημείο αυτό, αξίζει να τονιστούν τα ακόλουθα που επιβεβαιώνουν πλήρως τα παραπάνω. Το MBR (βιοαντιδραστήρας μεμβρανών) είναι μέθοδος βιολογικής επεξεργασίας, με μόνη διαφορά, συγκριτικά με τις συμβατικές μεθόδους βιολογικής επεξεργασίας της ενεργού ιλύος, την ύπαρξη μεμβρανών για τη συγκράτηση των βιολογικών αιωρούμενων στερεών στις μεμβράνες, χωρίς να επιφέρει καμία αρνητική συνέπεια στην ποιότητα στους ρύπους ή στα άλατα και στα ιόντα που είναι διαλυμένα στα επεξεργασμένα απόβλητα. Αντίστοιχη επεξεργασία επιφέρει και η **υπερδιήθηση (Ultrafiltration – UF)**, η οποία μπορεί να εφαρμοστεί ως μέθοδος προεπεξεργασίας των αποβλήτων ή του νερού προ της βασικής επεξεργασίας που συντελείται στη μονάδα αντίστροφης ώσμωσης (**Reverse Osmosis –RO**), αποκλειστικά για τη συγκράτηση αιωρούμενων στερεών, χωρίς καμία μεταβολή στα διαλυτά στερεά τα οποία απομακρύνονται με τις μεμβράνες αντίστροφης ώσμωσης. Σε σχέση με την πολυπλοκότητα των συστημάτων υπερδιήθησης (UF ή MBR), συγκρινόμενα με το σύστημα αντίστροφης ώσμωσης, αρκεί να αναφερθεί ότι στο δεύτερο συντελείται, επιπλέον του διαχωρισμού των αιωρούμενων στερεών, και διαχωρισμός των διαλυτών ρύπων σε επίπεδο αλάτων και ιόντων. Επιπλέον, πολλές φορές στην επεξεργασία υγρών αποβλήτων, όπως τα στραγγίσματα με τη μέθοδο της αντίστροφης ώσμωσης, απαιτείται και δεύτερο στάδιο μεμβρανών, ώστε να επιτευχθεί η ζητούμενη ποιότητα εκροής, όπως άλλωστε προβλέπεται και στον Διαγωνισμό (βλ. το Παράρτημα I της Διακήρυξης, σελ. 33). Επιπρόσθετα,

στις μονάδες αντίστροφης ώσμωσης προστίθενται χημικά για τη ρύθμιση του pH (βλ. και το Παράρτημα I της Διακήρυξης, σελ. 33), καθώς και εξειδικευμένα χημικά (αντικαθαλατωτικό), για τη προστασία των μεμβρανών. Οι ίδιες δε οι εταιρίες κατασκευής μεμβρανών αντίστροφης ώσμωσης, έχουν αναπτύξει προγράμματα Η/Υ για την προσομοίωση των αποδόσεων των μεμβρανών που παράγουν. Το γεγονός της κρισιμότητας της διεργασίας της αντίστροφης ώσμωσης (RO) σε σύγκριση με τα συστήματα υπερδιήθησης (UF-MBR) επιβεβαιώνεται από την ίδια τη Διακήρυξη, όπου ζητείται «[η] απόδοση της μονάδας R.O. θα πρέπει να αποδεικνύεται με φύλλα υπολογισμού πιστοποιημένων υπολογιστικών μοντέλων (π.χ. ROSA projections κλπ.)» (βλ. το Παράρτημα I της Διακήρυξης, σελ. 36).

Κατά συνέπεια, μόνο η **απαίτηση σε εμπειρία λειτουργίας RO**, η οποία συνιστά αδιαμφισβήτητο **πολυπλοκότερο σύστημα**, εξασφαλίζει ότι ο διαγωνιζόμενος οικονομικός φορέας έχει την ικανότητα να λειτουργήσει επιτυχώς συστήματα μεμβρανών, ακόμα και εάν σε αυτά προστίθενται αυτόνομες μονάδες UF ή MBR. Ακόμη, πάντως, και αν θεωρηθεί ότι το MBR είναι πιο σύνθετο σύστημα, καθώς αποτελεί συνδυασμό βιολογικής επεξεργασίας και μεμβρανών, μία εύλογη εναλλακτική θα ήταν η απαίτηση σε λειτουργία σε κάποια άλλη μονάδα βιολογικής επεξεργασίας (λ.χ. SBR, την οποία διαθέτει και η υφιστάμενη ΜΕΣ του επίμαχου ...) και σε μια RO, συνδυασμός όμως που, χωρίς κανέναν λόγο, δεν περιλαμβάνεται ως εναλλακτική στη Διακήρυξη.

Επίσης, όπως προαναφέρθηκε, οι παραπάνω μονάδες αποτελούν αυτόνομα και ανεξάρτητα συστήματα επεξεργασίας στραγγισμάτων και, για τον λόγο αυτόν, άλλωστε, μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε διαφορετικούς συνδυασμούς, για την επεξεργασία των στραγγισμάτων, προς τον σκοπό της επίτευξης της επιθυμητής ποιότητας εκροής. Ακόμη, πάντως, και αν θεωρηθεί απαραίτητο ο διαγωνιζόμενος οικονομικός φορέας να διαθέτει εμπειρία τόσο σε σύστημα UF ή MBR όσο και RO, αυτό μπορεί να αποδεικνύεται και από εμπειρία από διαφορετικές εγκαταστάσεις. Η «απομόνωση» και η χωριστή λειτουργία των δύο επιμέρους συστημάτων είναι ισοδύναμη με την συνδυασμένη λειτουργία τους σε

μία ενιαία εγκατάσταση, διότι, στην περίπτωση (τοπικού) συνδυασμού τους, δεν απαιτούνται διαφορετικοί χειρισμοί και έλεγχοι της λειτουργίας τους, απλώς παρεμβάλλεται μία ενδιάμεση δεξαμενή. Αυτό, άλλωστε, αποτυπώνεται ακόμα και στον ενσωματωμένο εξοπλισμό των επιμέρους συστημάτων, όπου, για παράδειγμα, στην περίπτωση χρήσης μονάδας RO, χωρίς χρήση MBR, χρησιμοποιούνται πολυστρωματικά φίλτρα. Αντίστοιχα, και στην περίπτωση χρήσης MBR, ανάντη της μονάδας RO, δεν απαιτείται κανένας πρόσθετος ιδιαίτερος έλεγχος του παραγόμενου διηθήματος MBR, επιπλέον αυτών που ήδη εφαρμόζονται σε αυτόνομες μονάδες και επιβεβαιώνουν την ορθή λειτουργία της διεργασίας της υπερδιήθησης. Επομένως, η εμπειρία σε λειτουργία χωριστών εγκαταστάσεων που περιέχουν επιμέρους τμήματα εξοπλισμού της ζητούμενης τεχνολογίας δεν είναι διαφορετική από την εμπειρία σε λειτουργία του συγκεκριμένου συνδυασμού επιμέρους μονάδων.

Συμπερασματικά, χωρίς αντικειμενική αιτιολογία-ούτε η Διακήρυξη ερείδεται σε κάποια συγκεκριμένη ειδική αιτιολογία-το άρθρο 2.2.6, περ. β, της Διακήρυξης (φαίνεται να) επιβάλλει η επίμαχη εμπειρία να πρέπει να προέρχεται από εγκαταστάσεις, στις οποίες έχουν εγκατασταθεί και λειτουργούν τόσο μονάδες UF όσο και RO ή τόσο μονάδες MBR όσο και RO. Φυσικά τα παραπάνω δεν ισχύουν, εάν κριθεί ότι, κατά την αληθή έννοια του άρθρου 2.2.6, περ. β, της Διακήρυξης, η ζητούμενη εμπειρία UF και RO ή MBR και RO δεν είναι αναγκαίο να προέρχεται από την ίδια μονάδα, αλλά είναι δυνατόν κανείς να έχει εμπειρία από μία εγκατάσταση με μονάδα UF ή MBR και από άλλη εγκατάσταση με μονάδα που χρησιμοποιεί RO. Αυτή η ερμηνεία θα ήταν και η μόνη σύμφωνη με τις προαναφερθείσες διατάξεις και αρχές. Άλλωστε, το παραπάνω συμπέρασμα περί αδικαιολόγητου περιορισμού του ανταγωνισμού ενισχύεται:

1. Από το γεγονός ότι, όπως θα αναλυθεί στη συνέχεια, η Διακήρυξη επιβάλλει - μη νομίμως- έτερο κριτήριο επιλογής, σύμφωνα με το οποίο οι διαγωνιζόμενοι θα πρέπει, κατ' ουσίαν, να έχουν ήδη αγοράσει, κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών της, την απαιτούμενη μονάδα υπερδιήθησης (UF) (βλ. το άρθρο

2.2.6, περ. γ, της Διακήρυξης), ενώ, όπως θα αναλυθεί στη συνέχεια, υπάρχουν άλλες λιγότερο περιοριστικές του ανταγωνισμού λύσεις.

2. Από το γεγονός ότι, σύμφωνα με τη Διακήρυξη, «κλείνει» ο ανταγωνισμός, για τέσσερα (4) και, επιπλέον, τέσσερα (4) έτη προαίρεσης, ενώ, κατά τα έτη αυτά προαίρεσης, δεν θα γίνεται επεξεργασία σύμμεικτων αποβλήτων, αλλά απλώς υπολείμματος, δηλαδή υλικού που είναι μακράν λιγότερο επιβαρυντικό από τα σύμμεικτα απόβλητα και, συνεπώς, τα επίμαχα όρια θα μπορούσαν να επιτευχθούν ενδεχομένως ακόμα και με την υφιστάμενη μονάδα, χωρίς καμία αλλαγή.

Β. Ως προς το άρθρο 2.2.6, περ. γ, και το άρθρο 2.2.9.2 της Διακήρυξης.

Σύμφωνα με το άρθρο 2.2.6, περ. γ, της Διακήρυξης, «όσον αφορά στην τεχνική και επαγγελματική ικανότητα για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης, οι οικονομικοί φορείς απαιτείται [...] γ) να διαθέτει, containerized μονάδα αντίστροφης ώσμωσης και containerized μονάδα υπερδιήθησης (UF) δυναμικότητας ≥ 50 κμ/ημέρα εισερχομένων στραγγιδίων, η οποία θα χρησιμοποιηθεί για την αναβάθμιση της ΜΕΣ».

Στο δε άρθρο 2.2.9.2, παρ. Β.4. της Διακήρυξης προβλέπεται ότι, «για την απόδειξη της τεχνικής ικανότητας της παραγράφου 2.2.6 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν:[...] ii. Υπεύθυνη δήλωση της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (Α΄75), όπως εκάστοτε ισχύει, στην οποία αναγράφονται τα στοιχεία της παρούσης διαδικασίας για την οποία υποβάλλει την προσφορά, στην οποία **θα δηλώνεται η διαθεσιμότητα μονάδας RO και της μονάδας UF σε κατάσταση λειτουργική και χωρίς άλλες δεσμεύσεις, καθώς και η δυναμικότητα, ο τύπος και ο κατασκευαστής της. Εάν οι μονάδες είναι ιδιοκτησία του διαγωνιζόμενου, αυτό θα πρέπει να προκύπτει από τον μητρώο παγίων του διαγωνιζόμενου, που θα υπογράφεται από τον ορκωτό ελεγκτή του. Εάν ο διαγωνιζόμενος στηρίζεται σε τρίτο φορέα για την διάθεση της μονάδας RO και της μονάδας UF, απαιτείται σχετικό συμφωνητικό (αγοράς ή ενοικίασης) καθώς και αντίστοιχη υπεύθυνη δήλωση του τρίτου φορέα με τα ζητούμενα στοιχεία και αντίστοιχο **μητρώο παγίων ή βιβλίο απογραφών ή οποιοδήποτε άλλο βιβλίο προβλέπεται από το Ν. 4308/2014, που θα υπογράφεται από****

τον ορκωτό ελεγκτή του και θα αποδεικνύει την ύπαρξη και άμεση διαθεσιμότητα των μονάδων RO και UF. Σημειώνεται ότι η ΑΑ, διατηρεί το δικαίωμα, κατά την διάρκεια της διαγωνιστικής διαδικασίας και πριν την υπογραφή της σύμβασης, να ζητήσει την επίδειξη της μονάδας, είτε με προσκόμιση της είτε με επίσκεψη εκπροσώπων της στο σημείο που ευρίσκεται». Από τον συνδυασμό των παραπάνω προκύπτει ότι, κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών, οι διαγωνιζόμενοι είτε θα πρέπει να έχουν στην ιδιοκτησία τους, είτε θα πρέπει να στηρίζονται σε τρίτο φορέα που θα πρέπει να έχει στην ιδιοκτησία του, τις μονάδες RO και UF, προς τον σκοπό και μόνο μίσθωσης αυτών. Τούτο προκύπτει σαφώς από το γεγονός ότι, ως δικαιολογητικό απόδειξης της προαναφερθείσας τεχνικής ικανότητας, προβλέπεται, μεταξύ άλλων, «το μητρώο παγίων» είτε του διαγωνιζόμενου είτε του τρίτου φορέα. Πλην όμως, όπως είναι γνωστό (βλ., ιδίως, τα άρθρα 4 και 18 του Ν. 4308/2014), στο «μητρώο παγίων» εγγράφονται αποκλειστικά και μόνο, μεταξύ άλλων, κινητά τα οποία έχουν ήδη -οριστικά-αγοραστεί και που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της δραστηριότητας του οικονομικού φορέα. Εξάλλου, κινητά πράγματα τα οποία κατέχονται προς τον σκοπό της πώλησης δεν εγγράφονται στο «μητρώο παγίων», αλλά στα «αποθέματα» (βλ., ιδίως, τα άρθρα 4 και 20 του Ν. 4308/2014).

Ειδικότερα, εάν κάποιος οικονομικός φορέας διαθέτει ή κατασκευάσει μονάδες RO και UF προς το σκοπό της πώλησής τους, αυτές δεν αναγράφονται στο «μητρώο παγίων» του (δηλαδή στην ΟΜΑΔΑ 1: ΠΑΓΙΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ βάσει της ταξινόμησης των λογαριασμών του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου, Ν. 4308/2014), αλλά καταγράφονται στη λίστα των «αποθεμάτων» του (δηλαδή στην ΟΜΑΔΑ 2: ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ βάσει της ταξινόμησης των λογαριασμών του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου, Ν. 4308/2014). Συνεπώς, με βάση τη Διακήρυξη πρέπει είτε ο διαγωνιζόμενος να διαθέτει ήδη τις επίμαχες μονάδες, αλλά να μην τις εμπορεύεται, είτε ο τρίτος φορέας να διαθέτει ήδη τις επίμαχες μονάδες, πλην όμως να έχει ήδη συναφθεί οριστική σύμβαση αγοράς ή μίσθωσης. Ως προς δε το αποδεικτικό που βασίζεται σε «οποιοδήποτε άλλο βιβλίο προβλέπεται από το Ν. 4308/2014, που θα υπογράφεται από τον ορκωτό

ελεγκτή του και θα αποδεικνύει την ύπαρξη και άμεση διαθεσιμότητα των μονάδων RO και UF», σημειώνεται ότι οι ως άνω μονάδες πλειστάκις δεν καταχωρούνται στα προβλεπόμενα στον Ν. 4308/2014 βιβλία, ως οργανικές ενότητες, αλλά ως αυτοτελή επιμέρους στοιχεία αυτών (λ.χ. αντλίες, δοχεία μεμβρανών, μεμβράνες, όργανα μέτρησης, φίλτρα φυσιγγίων, φυσίγγια κ.λπ.), με αποτέλεσμα να μην καθίσταται εφικτή η απόδειξη «ύπαρξης» και, σε κάθε περίπτωση, επ' ουδενί η «άμεση διαθεσιμότητα» των μονάδων RO και UF, πολλώ δε μάλλον, όταν οι προαναφερόμενες μονάδες είναι ημιτελείς.

Μάλιστα, σε περίπτωση οικονομικών φορέων όπως η εταιρία μας, είναι πολύ πιθανόν να μην ο διαγωνιζόμενος να έχει στην ιδιοκτησία του τέτοιες μονάδες, πλην όμως, τούτο να λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο σύμβασης που εκτελείται, δηλαδή να τις χρησιμοποιεί σε κάποια άλλη εγκατάσταση. Συνεπώς, καίτοι αυτές οι μονάδες αναγράφονται στο «μητρώο παγίων» του, αυτό δεν εξασφαλίζει ότι οι εν λόγω μονάδες θα χρησιμοποιηθούν για την εκτέλεση της σύμβασης του Διαγωνισμού. Πολλώ δε μάλλον που οι μονάδες επεξεργασίες στραγγισμάτων UF και RO δεν αποτελούν κοινό εξοπλισμό τον οποίο οι εταιρίες που ασχολούνται με τις λειτουργίες ... αγοράζουν και τον καταγράφουν στο μητρώο παγίων τους, όπως λ.χ. μπορεί να γίνει με ένα κλαρκ, ένα φορητό ή μια φορητή αντλία για την άντληση των στραγγισμάτων. Δε θα μπορούσε να γίνει αυτό, άλλωστε, καθώς τα χαρακτηριστικά αυτών των μονάδων εξαρτώνται από την χρήση για την οποία προορίζονται (λ.χ. δυναμικότητα, αριθμός μεμβρανών, διαστάσεις container, τυχόν πρόσθετος εξοπλισμός ή όργανα κ.λπ.). Οι μονάδες αυτές είτε υπάρχουν ήδη εγκατεστημένες στους ... τους οποίους καλείται η εταιρία να λειτουργήσει ή καλείται να τις μισθώσει στο πλαίσιο σύμβασης, χωρίς όμως αυτό να αποτελεί απαίτηση τεχνικής ικανότητας (ώστε να προστίθεται τρίτος φορέας - προμηθευτής/ κατασκευαστής), αλλά στοιχείο της τεχνικής τους προσφοράς (με μια προσκόμιση συμφωνητικού μίσθωσης ή αγοράς ή προσυμφώνου τέτοιων συμβάσεων). Ενδεικτικό δε είναι ότι ακόμα και σε διαγωνισμούς μίσθωσης αντίστοιχων μονάδων αντίστροφης ώσμωσης δεν απαιτείται η εκ των προτέρων ύπαρξη των κατάλληλων μονάδων στο μητρώο παγίων των διαγωνιζόμενων οικονομικών φορέων. **Αποκλείονται, λοιπόν,**

χωρίς λόγο, άλλες λιγότερο περιοριστικές του ανταγωνισμού λύσεις, όπως είναι λ.χ. ο τρίτος φορέας να είναι κατασκευαστής τέτοιων μονάδων που να τις έχει ήδη στην αποθήκη του έτοιμες, δεσμευμένες(λ.χ., με προσύμφωνο πώλησης με τον διαγωνιζόμενο φορέα) ή ο διαγωνιζόμενος φορέας να έχει ήδη αγοράσει τέτοιες μονάδες οι οποίες πρόκειται να του παραδοθούν λίγες μέρες μετά την υποβολή των προσφορών, δηλαδή, σε κάθε περίπτωση, πριν από τη σύναψη της σύμβασης, ή ο τρίτος φορέας να έχει προσυμφωνήσει με τον διαγωνιζόμενο ότι θα του μισθώσει ή θα του παραχωρήσει δωρεάν τέτοιες μονάδες, οι οποίες είναι έτοιμες ή των οποίων η κατασκευή ολοκληρώνεται πριν από τη σύναψη της σύμβασης κ.ο.κ.. Είναι προφανές ότι, με βάση τα συναλλακτικά ήθη, υπάρχουν πολλές επιλογές που θα μπορούσαν να εξυπηρετήσουν εξίσου τις ανάγκες της Αναθέτουσας Αρχής, οι οποίες είναι απλώς η τήρηση της δίμηνης προθεσμίας εγκατάστασης των επίμαχων μονάδων από τη σύναψη της σύμβασης (βλ. σελ. 33 του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης). Συναφώς, μεταξύ του χρόνου υποβολής των προσφορών και της λήξης της εν λόγω συμβατικής προθεσμίας, είναι βέβαιο ότι θα μεσολαβήσει πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Το διάστημα, όμως, αυτό είναι ικανό, ώστε ο διαγωνιζόμενος να αγοράσει τις μονάδες, μόνο εάν αναδειχθεί ανάδοχος. Ειδικότερα, επαρκεί, λ.χ., ο χρόνος μεταξύ της αποσφράγισης των οικονομικών προσφορών (στάδιο κατά το οποίο οι διαγωνιζόμενοι έχουν λάβει γνώση της αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών και των οικονομικών προσφορών που υπεβλήθησαν, οπότε είναι σε θέση να κρίνουν αν θα κερδίσουν ή όχι τον διαγωνισμό) και την υπογραφή της σύμβασης (περίπου 2-3 μήνες, χωρίς άσκηση μέσων παροχής έννομης προστασίας) και, επιπρόσθετα, ο χρόνος από την υπογραφή της σύμβασης μέχρι την εγκατάσταση και θέση σε λειτουργία της ώσμωσης (1-1,5 μήνα από την υπογραφή της σύμβασης). Άλλωστε, από τη Διακήρυξη δεν προκύπτει κάποια άλλη συγκεκριμένη επιτακτική ανάγκη της Αναθέτουσας Αρχής. Ενόψει όλων των παραπάνω, η Διακήρυξη πρέπει να ακυρωθεί, λόγω της ύπαρξης των προαναφερθέντων όρων της που, συνδυαστικά, αλλά και αυτοτελώς εφαρμοζόμενοι, περιορίζουν, χωρίς καμία αιτία, τον ανταγωνισμό [...].»

6. Επειδή, στο άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), παράγραφος 1 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. [...]».

7. Επειδή, στο άρθρο 53 («Περιεχόμενο εγγράφων της σύμβασης») παρ. 1 και 2 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρτιων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών. 2. Τα έγγραφα της σύμβασης [...] περιέχουν ιδίως: [...] β) τους όρους και τα κριτήρια επιλογής, καθώς και τα ελάχιστα επίπεδα αυτών, σχετικά με τους λόγους αποκλεισμού, την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια και την τεχνική ή/και επαγγελματική ικανότητα των υποψηφίων ή προσφερόντων [...] ιζ) τους απαράβατους όρους, απόκλιση από τους οποίους συνεπάγεται την απόρριψη της προσφοράς [...] ιη) όλους τους ειδικούς και γενικούς όρους για την εκτέλεση της σύμβασης, ιδίως δε την υποχρέωση της παρ. 2 του άρθρου 18 [...]».

8. Επειδή, στο άρθρο 75 «Κριτήρια επιλογής» (άρθρο 58 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) του Ν. 4412/16, ορίζεται ότι: «1. Τα κριτήρια επιλογής μπορεί να αφορούν: α) την καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας, β) την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια, γ) την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα. Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να επιβάλλουν στους οικονομικούς φορείς ως απαιτήσεις συμμετοχής μόνο τα κριτήρια που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4. Οι αναθέτουσες αρχές περιορίζουν τις όποιες απαιτήσεις συμμετοχής σε εκείνες που είναι απαραίτητες

ώστε να διασφαλίζεται ότι ο υποψήφιος ή ο προσφέρων διαθέτει τις εκ του νόμου απαιτούμενες προϋποθέσεις, τις χρηματοοικονομικές δυνατότητες, καθώς και τις τεχνικές και επαγγελματικές ικανότητες για την εκτέλεση της υπό ανάθεση σύμβασης. Όλες οι απαιτήσεις σχετίζονται και είναι ανάλογες με το αντικείμενο της σύμβασης. 2. Όσον αφορά την καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να είναι εγγεγραμμένοι σε ένα από τα επαγγελματικά ή εμπορικά μητρώα που τηρούνται στο κράτος - μέλος εγκατάστασής τους, όπως περιγράφεται στο Παράρτημα XI του Προσαρτήματος Α' ή να ικανοποιούν οποιαδήποτε άλλη απαίτηση ορίζεται στο Παράρτημα αυτό [...] 3. [...] 4. Όσον αφορά την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις που να εξασφαλίζουν ότι οι οικονομικοί φορείς διαθέτουν τους αναγκαίους ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους και την εμπειρία για να εκτελέσουν τη σύμβαση σε κατάλληλο επίπεδο ποιότητας. Οι αναθέτουσες αρχές μπορεί να απαιτούν ειδικότερα από τους οικονομικούς φορείς, να διαθέτουν ικανοποιητικό επίπεδο εμπειρίας, αποδεικνυόμενο με κατάλληλες συστάσεις από συμβάσεις που έχουν εκτελεστεί κατά το παρελθόν. [...] Στο πλαίσιο διαδικασιών σύναψης σύμβασης προμηθειών για τις οποίες απαιτούνται εργασίες τοποθέτησης ή εγκατάστασης, παροχή υπηρεσιών ή εκτέλεση έργων, η επαγγελματική ικανότητα των οικονομικών φορέων να παράσχουν αυτή την υπηρεσία ή να εκτελέσουν την εγκατάσταση ή τα έργα μπορεί να αξιολογείται βάσει της τεχνογνωσίας τους, της αποτελεσματικότητας, της εμπειρίας και της αξιοπιστίας τους. 5. Οι αναθέτουσες αρχές αναφέρουν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις συμμετοχής που μπορεί να εκφράζονται ως ελάχιστα επίπεδα ικανότητας, καθώς και τα κατάλληλα αποδεικτικά μέσα, στην προκήρυξη σύμβασης ή στην πρόσκληση επιβεβαίωσης ενδιαφέροντος.».

9. Επειδή, στο άρθρο 78 «Στήριξη στις ικανότητες άλλων φορέων» (άρθρο 63 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Όσον αφορά τα κριτήρια της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας που

προβλέπονται στην παρ. 3 του άρθρου 75 και τα κριτήρια σχετικά με την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα που προβλέπονται στην παρ. 4 του άρθρου 75, ένας οικονομικός φορέας μπορεί, κατά περίπτωση και για συγκεκριμένη σύμβαση, να στηρίζεται στις ικανότητες άλλων φορέων, ασχέτως της νομικής φύσης των δεσμών του με αυτούς [...] Αν ο οικονομικός φορέας επιθυμεί να στηριχθεί στις ικανότητες άλλων φορέων, αποδεικνύει στην αναθέτουσα αρχή ότι θα έχει στη διάθεσή του τους αναγκαίους πόρους, ιδίως, με την προσκόμιση της σχετικής δέσμευσης των φορέων αυτών για τον σκοπό αυτό. Η αναθέτουσα αρχή ελέγχει, σύμφωνα με τα άρθρα 79, 80 και 81, αν οι φορείς, στις ικανότητες των οποίων προτίθεται να στηριχθεί ο οικονομικός φορέας, πληρούν τα σχετικά κριτήρια επιλογής και εάν συντρέχουν λόγοι αποκλεισμού, σύμφωνα με τα άρθρα 73 και 74. [...] Όταν ο οικονομικός φορέας στηρίζεται στις ικανότητες άλλων φορέων όσον αφορά τα κριτήρια που σχετίζονται με την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να απαιτεί ο οικονομικός φορέας και αυτοί οι φορείς να είναι από κοινού υπεύθυνοι για την εκτέλεση της σύμβασης [...]. «.

10. Επειδή, στο άρθρο 80 («Αποδεικτικά μέσα») του Ν. 4412/2017 (άρθρο 60 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), παράγραφοι 1, 5 και 10 αντίστοιχα, ορίζεται ότι: «1. Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν τα πιστοποιητικά, τις βεβαιώσεις και τα λοιπά αποδεικτικά μέσα που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 4 και 5 και στο Παράρτημα XII του Προσαρτήματος Α΄, ως απόδειξη της μη ύπαρξης λόγων αποκλεισμού, όπως αναφέρονται στα άρθρα 73 και 74 και της πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής, σύμφωνα με τα άρθρα 75 και 76. Οι αναθέτουσες αρχές δεν απαιτούν αποδεικτικά μέσα, πλην εκείνων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 82.» [...] 5.[...] Η τεχνική ικανότητα των οικονομικών φορέων μπορεί να αποδεικνύεται με έναν ή περισσότερους από τους τρόπους που αναφέρονται στο Μέρος II του Παραρτήματος XII του Προσαρτήματος Α΄, ανάλογα με τη φύση, την ποσότητα ή τη σπουδαιότητα και τη χρήση των έργων, των αγαθών ή των υπηρεσιών [...].».

11. Επειδή στο Μέρος II («Τεχνική ικανότητα») του Παραρτήματος XII («Αποδεικτικά μέσα για τα κριτήρια επιλογής») του Προσαρτήματος Α΄ του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Αποδεικτικά στοιχεία των τεχνικών ικανοτήτων του οικονομικού φορέα, που αναφέρονται στο άρθρο 75:

α) οι ακόλουθοι κατάλογοι: i) κατάλογος των εργασιών που εκτελέσθηκαν την τελευταία πενταετία, κατά μέγιστο όριο, συνοδευόμενος από πιστοποιητικά ορθής εκτέλεσης και ολοκλήρωσης των σημαντικότερων εργασιών· όπου κριθεί απαραίτητο για τη διασφάλιση ικανοποιητικού επιπέδου ανταγωνισμού, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να ορίζουν ότι θα λαμβάνονται υπόψη στοιχεία σχετικών εργασιών που εκτελέσθηκαν πριν από την τελευταία πενταετία, ii) κατάλογος των κυριότερων παραδόσεων ή των κυριότερων υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν την τελευταία τριετία, κατά μέγιστο όριο, με αναφορά του αντίστοιχου ποσού, της ημερομηνίας και του δημόσιου ή ιδιωτικού παραλήπτη. Όπου κριθεί απαραίτητο για τη διασφάλιση ικανοποιητικού επιπέδου ανταγωνισμού, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να ορίζουν ότι θα λαμβάνονται υπόψη στοιχεία σχετικών αγαθών ή υπηρεσιών που παραδόθηκαν ή εκτελέσθηκαν πριν από την τελευταία τριετία· β) αναφορά του τεχνικού προσωπικού ή των τεχνικών υπηρεσιών, είτε ανήκουν απευθείας στην επιχείρηση του οικονομικού φορέα είτε όχι, ιδίως των υπευθύνων για τον έλεγχο της ποιότητας και, όταν πρόκειται για δημόσιες συμβάσεις έργων, εκείνων που θα έχει στη διάθεσή του ο εργολήπτης για την εκτέλεση του έργου· για την εκτέλεση του έργου· γ) περιγραφή του τεχνικού εξοπλισμού και των μέτρων που λαμβάνει ο οικονομικός φορέας για την εξασφάλιση της ποιότητας και των μέσων μελέτης και έρευνας της επιχείρησής του· δ) αναφορά του τρόπου διαχείρισης της αλυσίδας εφοδιασμού και των συστημάτων ανίχνευσης που θα είναι σε θέση να εφαρμόζει ο οικονομικός φορέας κατά την εκτέλεση της σύμβασης· ε) εάν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που παρέχονται είναι σύνθετα ή, κατ' εξαίρεση, πρέπει να ανταποκρίνονται σε κάποιον ιδιαίτερο σκοπό, έλεγχος διενεργούμενος από την αναθέτουσα αρχή ή, εξ ονόματος της, από αρμόδιο επίσημο οργανισμό της χώρας όπου είναι εγκατεστημένος ο προμηθευτής ή ο

πάροχος υπηρεσιών, με την επιφύλαξη της συναίνεσης του οργανισμού αυτού· ο έλεγχος αυτός αφορά το παραγωγικό δυναμικό του προμηθευτή ή τις τεχνικές ικανότητες του παρόχου υπηρεσιών και, όπου κριθεί απαραίτητο, τα μέσα μελέτης και έρευνας που αυτός διαθέτει καθώς και τα μέτρα που λαμβάνει για τον έλεγχο της ποιότητας· στ) αναφορά τίτλων σπουδών και επαγγελματικών προσόντων του παρόχου υπηρεσιών ή του εργολήπτη ή των διευθυντικών στελεχών της επιχείρησης, υπό την προϋπόθεση ότι δεν αξιολογούνται ως κριτήριο ανάθεσης· ζ) αναφορά των μέτρων περιβαλλοντικής διαχείρισης που μπορεί να εφαρμόζει ο οικονομικός φορέας κατά την εκτέλεση της σύμβασης· η) δήλωση στην οποία αναφέρονται το μέσο ετήσιο εργατοϋπαλληλικό δυναμικό του παρόχου υπηρεσιών ή του εργολήπτη και ο αριθμός των στελεχών της επιχείρησής του κατά τα τελευταία τρία χρόνια· θ) δήλωση σχετικά με τα μηχανήματα, τις εγκαταστάσεις και τον τεχνικό εξοπλισμό που διαθέτει ο πάροχος υπηρεσιών ή ο εργολήπτης για την εκτέλεση της σύμβασης· ι) αναφορά του τμήματος της σύμβασης το οποίο ο οικονομικός φορέας προτίθεται, ενδεχομένως, να αναθέσει σε τρίτους υπό μορφή υπεργολαβίας· ια) όσον αφορά τα προϊόντα που παρέχονται: i) δείγματα, περιγραφή ή φωτογραφίες, η αυθεντικότητα των οποίων πρέπει να μπορεί να βεβαιώνεται κατόπιν αιτήσεως της αναθέτουσας αρχής, ii) πιστοποιητικά εκδιδόμενα από επίσημα ινστιτούτα ή επίσημες υπηρεσίες ελέγχου της ποιότητας, αναγνωρισμένων ικανοτήτων, με τα οποία βεβαιώνεται η καταλληλότητα των αγαθών, επαληθευόμενη με παραπομπές σε ορισμένες τεχνικές προδιαγραφές ή πρότυπα».

12. Επειδή, τα κριτήρια ποιοτικής επιλογής διαμορφώνονται με γνώμονα τις αρχές της αναλογικότητας και της χρηστής δημοσιονομικής διοίκησης στα πλαίσια του ελεύθερου και αποτελεσματικού ανταγωνισμού (βλ. και A.S. Graelis, “Public Procurement and the EU Competition Rules” (Hart 2015, 2η εκδ.) 6.II.A.vii) και κρίνονται με βάση την συγκεκριμένη υπό ανάθεση σύμβαση και όχι *in abstracto* (βλ.κατ’ αναλογία Δ. Ράικο, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Β΄ έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2017, σελ. 410 επ.) . Κατά την επιλογή σε

επίπεδο κατάρτισης διακήρυξης των τεχνικών και επαγγελματικών ικανοτήτων, η αναθέτουσα αρχή πρέπει να προτιμά κριτήρια επιλογής που της επιτρέπουν να καθορίσει κατά πόσον ένας προσφέρων έχει την απαιτούμενη ικανότητα για τη συγκεκριμένη σύμβαση παρά τις γενικές ικανότητες των προσφερόντων (βλ. ειδικά την παρ. 4.1 του «Ευρωπαϊκού Κώδικα βέλτιστων πρακτικών που διευκολύνει την πρόσβαση των ΜΜΕ στις δημόσιες συμβάσεις» καθώς και την Κατευθυντήρια Οδηγία 13 της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ με θέμα «Κριτήρια ποιοτικής επιλογής δημοσίων συμβάσεων και έλεγχος καταλληλότητας»). Ο καθορισμός των ικανοτήτων αυτών αποβλέπει στο να διαπιστώσει η αναθέτουσα αρχή, εάν ο εκάστοτε συμμετέχων στη διαγωνιστική διαδικασία, οικονομικός φορέας, διαθέτει κατά τεκμήριο την ικανότητα να ανταποκριθεί στην εκτέλεση της σύμβασης και συνίσταται στο να θεσπιστούν εύλογες προϋποθέσεις συμμετοχής αυτών. Υπό αυτήν την έννοια, η έκταση των πληροφοριών που αναφέρονται στις πιο πάνω διατάξεις, καθώς και το ελάχιστο επίπεδο ικανοτήτων που απαιτείται για τη συγκεκριμένη σύμβαση, πρέπει να τελούν σε σύνδεση και αναλογία προς το αντικείμενο της.

13. Επειδή, σύμφωνα με τη γραμματική διατύπωση των διατάξεων του άρθρου 75 του Ν. 4412/2016, εναργώς προκύπτει ότι, οι αναθέτουσες αρχές, πριν την ανάθεση δημόσιας σύμβασης, δύνανται να ελέγχουν την «ικανότητα» των οικονομικών φορέων για την εκτέλεση της σύμβασης, εισάγοντας στη διακήρυξη τα περιοριστικώς αναφερομένα στην εν λόγω διάταξη κριτήρια επιλογής αυτών, ήτοι σε σχέση με: α) την καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας, β) την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια και γ) την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα. Περαιτέρω, κατά τη διαδικασία προσδιορισμού των κριτηρίων επιλογής των υποψηφίων πρέπει να τηρούνται οι βασικές αρχές που απορρέουν από το ενωσιακό δίκαιο, ιδίως της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της αποφυγής κάθε είδους άμεσων ή έμμεσων διακρίσεων. Ο καθορισμός των ικανοτήτων αυτών αποβλέπει στο να διαπιστώσει η αναθέτουσα αρχή/αναθέτων φορέας, εάν ο εκάστοτε συμμετέχων στη διαγωνιστική διαδικασία, οικονομικός φορέας, διαθέτει κατά τεκμήριο την

ικανότητα να ανταποκριθεί στην εκτέλεση της σύμβασης και συνίσταται στο να θεσπιστούν εύλογες προϋποθέσεις συμμετοχής αυτών χωρίς να περιορίζεται αδικαιολόγητα ο ανταγωνισμός και ειδικά η πρόσβαση των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων στις δημόσιες Συμβάσεις. Εξάλλου, όπως περιγράφεται και στον «Ευρωπαϊκό Κώδικα βέλτιστων πρακτικών που διευκολύνει την πρόσβαση των ΜΜΕ στις δημόσιες συμβάσεις» και ειδικότερα στο πεδίο 4.1 αυτού με τίτλο «Διατήρηση της αναλογικότητας των κριτηρίων επιλογής» διευκρινίζεται ότι: «...Όλα τα κριτήρια επιλογής πρέπει να είναι σαφή και αναλογικά προς τη συγκεκριμένη σύμβαση και να μην εισάγουν διακρίσεις. Στην περίπτωση των τεχνικών και επαγγελματικών ικανοτήτων, η αναθέτουσα αρχή/αναθέτων φορέας πρέπει να προτιμά κριτήρια επιλογής που της επιτρέπουν να καθορίσει μάλλον κατά πόσον ένας προσφέρων έχει την απαιτούμενη ικανότητα για τη συγκεκριμένη σύμβαση παρά τις γενικές ικανότητες των προσφερόντων.....».

14. Επειδή, στο άρθρο 2.2.6. («Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα») της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 21-22), ορίζεται ότι: «Όσον αφορά στην τεχνική και επαγγελματική ικανότητα για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης, οι οικονομικοί φορείς απαιτείται: α) να διαθέτουν εμπειρία κατά τα τελευταία 3 έτη, σε λειτουργία τουλάχιστον ... – ..., δυναμικότητας εισερχομένων απορριμμάτων τουλάχιστον 10.000 τόνων ετησίως και να έχουν συμπληρωθεί τουλάχιστον 2 έτη λειτουργίας για την κάθε εγκατάσταση β) να διαθέτουν κατά τα τελευταία 3 έτη εμπειρία, σε λειτουργία τουλάχιστον 1 μονάδας επεξεργασίας στραγγισμάτων τεχνολογίας UF-RO ή εναλλακτικά MBR-RO και δυναμικότητας τουλάχιστον 50 m³/day για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 2 ετών. Επισημαίνεται ότι στην προσμετρούμενη εμπειρία δεν λαμβάνεται υπόψη η περίοδος δοκιμαστικής λειτουργίας που ακολουθεί την κατασκευή παρόμοιων έργων. Σε περίπτωση συμμετοχής ένωσης στον διαγωνισμό η ως άνω απαίτηση απευθύνεται σε ένα (1) τουλάχιστον από τα μέλη της ένωσης. Ως τελευταία τρία έτη εννοούνται 36 μήνες πριν από το μήνα δημοσίευσης της παρούσας. Ο διαγωνιζόμενος πρέπει να διαθέτει την εμπειρία

α) και β) αυτοτελώς ή αν είναι από συμμετοχή σε Κ/Ξ, η συμμετοχή του πρέπει να είναι μεγαλύτερη του 50%.

γ) να διαθέτει, containerized μονάδα αντίστροφης ώσμωσης και containerized μονάδα υπερδιήθησης (UF) δυναμικότητας ≥ 50 κμ/ημέρα εισερχομένων στραγγιδίων, η οποία θα χρησιμοποιηθεί για την αναβάθμιση της ΜΕΣ.».

15. Επειδή, στο άρθρο 2.2.9. («Αποδεικτικά μέσα») παρ. Β.4. της επίμαχης Διακήρυξης (σελ. 29-30), ορίζεται ότι: «Β.4. Για την απόδειξη της τεχνικής ικανότητας της παραγράφου 2.2.6 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν:

i. Υπεύθυνη δήλωση της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (Α'75), όπως εκάστοτε ισχύει, στην οποία αναγράφονται τα στοιχεία της παρούσης διαδικασίας για την οποία υποβάλλει την προσφορά, και θα αναφέρεται ο κατάλογος σχετικών υπηρεσιών που εκτελέστηκαν ή εκτελούνται την τελευταία ζετία από τον υποψήφιο (όπως περιγράφονται παραπάνω στο άρθρο 2.2.6), με αναφορά στο αντικείμενό της, τη χρονική διάρκεια εκτέλεσης των συμβάσεων, τους εργοδότες, τα ποσοστά συμμετοχής στον ανάδοχο της σύμβασης, τη δυναμικότητα, συνοδευόμενη εάν μεν ο αποδέκτης είναι αναθέτουσα αρχή, με πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί ή θεωρηθεί από την αρμόδια αρχή, εάν δε (ο αποδέκτης) είναι ιδιωτικός φορέας, με βεβαίωση του φορέα αυτού συνοδευόμενη από αντίγραφο της σχετικής Σύμβασης ή εάν δεν υφίσταται έγγραφη σύμβαση τιμολόγια ii. Υπεύθυνη δήλωση της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (Α'75), όπως εκάστοτε ισχύει, στην οποία αναγράφονται τα στοιχεία της παρούσης διαδικασίας για την οποία υποβάλλει την προσφορά, στην οποία θα δηλώνεται η άμεση διαθεσιμότητα μονάδας RO και της μονάδας UF σε κατάσταση λειτουργική και χωρίς άλλες δεσμεύσεις, καθώς και η δυναμικότητα, ο τύπος και ο κατασκευαστής της. Εάν οι μονάδες είναι ιδιοκτησία του διαγωνιζόμενου, αυτό θα πρέπει να προκύπτει από τον μητρώο παγίων του διαγωνιζόμενου, που θα υπογράφεται από τον ορκωτό ελεγκτή του. Εάν ο διαγωνιζόμενος στηρίζεται σε τρίτο φορέα για την διάθεση της μονάδας RO και της μονάδας UF, απαιτείται σχετικό συμφωνητικό (αγοράς ή ενοικίασης) καθώς και αντίστοιχη υπεύθυνη

δήλωση του τρίτου φορέα, με τα ζητούμενα στοιχεία και αντίστοιχο μητρώο παγίων ή βιβλίο απογραφών ή οποιοδήποτε άλλο βιβλίο προβλέπεται από το Ν. 4308/2014, που θα υπογράφεται από τον ορκωτό ελεγκτή του και θα αποδεικνύει την ύπαρξη και άμεση διαθεσιμότητα των μονάδων RO και UF. Σημειώνεται ότι η ΑΑ, διατηρεί το δικαίωμα, κατά την διάρκεια της διαγωνιστικής διαδικασίας και πριν την υπογραφή της σύμβασης, να ζητήσει την επίδειξη της μονάδας, είτε με προσκόμιση της είτε με επίσκεψη εκπροσώπων της στο σημείο που ευρίσκεται.».

16. Επειδή, στην Ενότητα Α: «Αναλυτική περιγραφή φυσικού αντικείμενου της σύμβασης» της οικείας Μελέτης παροχής υπηρεσιών (σελ. 31 και επόμ.), που αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της ένδικης Διακήρυξης, ορίζεται ότι: «3.9 ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΡΑΓΓΙΣΜΑΤΩΝ

Για τη λειτουργία της μονάδας επεξεργασίας στραγγισμάτων(στην οποία συμπεριλαμβάνεται η υπερδιήθηση –αντίστροφη ώσμωση που θα εγκατασταθεί από τον Ανάδοχο), ο Ανάδοχος είναι υπεύθυνος να εκτελεί, τακτικά ή και σε ημερήσια βάση, μία σειρά από χειρισμούς, επιτηρήσεις, συντηρήσεις και ελέγχους. Γνώμονας σε αυτό θα είναι η εκτέλεση των απαιτούμενων εργασιών, με τον οικονομικότερο και τεχνικά αρτιότερο δυνατό τρόπο, με ελαχιστοποίηση των οχλήσεων από οσμές, θορύβους κλπ. και με τήρηση όλων των κανονισμών ασφαλείας και υγιεινής. [...] Προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση των προδιαγραφών που θέτει η Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) του έργου του ... αλλά και να εξασφαλιστεί η λειτουργικότητα του συνόλου του χώρου πρέπει να είναι εξασφαλισμένη και η ασφαλής τελική διάθεση των εκροών με τρόπο που δεν επιφέρει επιπτώσεις στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον γεγονός που θα καθιστά βιώσιμο όλο το έργο του [...]

Για να επιτευχθεί αυτό απαιτείται η προσθήκη μίας μονάδας υπερδιήθησης (UF) και μία μονάδα αντίστροφης ώσμωσης (RO) στην υφιστάμενη Μ.Ε.Σ. από τον Ανάδοχο, εντός του χρονικού διαστήματος που ορίζεται στην Σ.Υ. Η μονάδα UF μπορεί να είναι με τη μορφή compact–συμπαγούς αυτόνομης μονάδας εντός

container, που καθιστά αφενός εύκολη την ενσωμάτωσή της και τη σύνδεσή της με τις υφιστάμενες μονάδες αφετέρου γρήγορη την εγκατάστασή της ή να εγκατασταθεί στις υφιστάμενες δεξαμενές. Το σύστημα θα αποτελείται από μεμβράνες UF και λοιπό παρελκόμενο ΗΜ εξοπλισμό. Για την λειτουργία της ΜΕΣ με τα νέα συστήματα θα πρέπει να γίνουν όλες οι απαραίτητες μετατροπές σε σύστημα αυτοματισμών και σωληνώσεων. Ο διαγωνιζόμενος θα πρέπει στην τεχνική του προσφορά να περιγράψει την διαδικασία εγκατάστασης και ρύθμισης των συστημάτων. Οι μετατροπές που απαιτούνται στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις θα πρέπει να ολοκληρωθούν εντός 2 μηνών από την υπογραφή της σύμβασης. Δεδομένου της επείγουσας ανάγκης αποτελεσματικής επεξεργασίας των στραγγιδίων, η εγκατάσταση και η θέση σε λειτουργία των μονάδων θα πρέπει να ολοκληρωθεί εντός 2 μηνών από την υπογραφή της σύμβασης. Η μονάδα RO μπορεί να είναι με τη μορφή compact-συμπαγούς αυτόνομης μονάδας εντός ενός ή δύο container, που καθιστά αφενός εύκολη την ενσωμάτωσή της και τη σύνδεσή της με τις υφιστάμενες μονάδες αφετέρου γρήγορη την εγκατάστασή της. Το σύστημα θα αποτελείται από μεμβράνες RO και λοιπό παρελκόμενο ΗΜ εξοπλισμό. Η αντίστροφη ώσμωση χρησιμοποιείται για επεξεργασία της εκροής από την βιολογική βαθμίδα. Οι μεμβράνες αντίστροφης ώσμωσης έχει αποδειχθεί ότι μειώνουν σημαντικά τα συνολικά διαλυμένα στερεά, τα βαρέα μέταλλα, τους οργανικούς ρύπους, τους ιούς, τα βακτήρια και άλλους διαλυμένους ρυπαντές όπως COD και BOD. Η τεχνολογία αυτή βρίσκει πολλές εφαρμογές στην παραγωγή νερού για άρδευση και στηρίζεται στη φίλτρανση μέσω κατάλληλων ημιπερατών μεμβρανών υψηλής πίεσης. Το σύστημα αντίστροφης ώσμωσης (RO) θα είναι δύο σταδίων. Το διήθημα του UF τροφοδοτεί δεξαμενή ρύθμισης pH. Η αντλία τροφοδοσίας του 1ου σταδίου θα παραλαμβάνει το προκατεργασμένο στράγγισμα από την δεξαμενή ρύθμισης pH και το οδηγεί μέσα από το φίλτρο φυσιγγίων, το οποίο απομακρύνει αιωρούμενα έως 1 μικρά, στην αναρρόφηση της αντλίας υψηλής πίεσης του 1ου σταδίου. Η τελική απόδοση της μονάδας RO δεν μπορεί να είναι κατώτερη του 60%. Ο κατασκευαστής της μονάδας θα πρέπει να έχει αποδεδειγμένη εμπειρία στην κατασκευή αντιστοίχων μονάδων. Η αντλία

υψηλής πίεσης δημιουργεί την κατάλληλη υψηλή πίεση ώστε το επιβαρυμένο με διαλυτά συστατικά (οργανικά & ανόργανα) στράγγισμα να διαπεράσει τις μεμβράνες. Το στράγγισμα χωρίζεται στο 1ο στάδιο σε δύο ρεύματα: το ρεύμα του απορριπτόμενου συμπυκνώματος και το ρεύμα του διηθήματος. Το μεν ρεύμα του συμπυκνώματος, όπου είναι συσσωρευμένοι οι περισσότεροι ρύποι της τροφοδοσίας, αποτελεί την άλμη της μονάδας RO και ανακυκλοφορεί στο απορριμματικό σώμα ως εσωτερικό απόβλητό του. Το δε ρεύμα του διηθήματος παραλαμβάνεται από την αντλία του 2ου περάσματος που το οδηγεί στις μεμβράνες του 2ου περάσματος, οι οποίες είναι υφάλμυρου τύπου. Το τροφοδοτούμενο ρεύμα χωρίζεται στο 2ο στάδιο επίσης σε δύο (2) ρεύματα. Το ρεύμα του τελικού διηθήματος, το οποίο πληροί τις προδιαγραφές άρδευσης που έχουν προαναφερθεί μιας και έχει απομακρυνθεί το 99,9% των αρχικών ρύπων και το ρεύμα του συμπυκνώματος το οποίο λόγω της σχετικά καλής του ποιότητας ανακυκλοφορεί στην δεξαμενή ρύθμισης pH -τροφοδοσίας του συστήματος (ανάμιξη με το ρεύμα της τροφοδοσίας).Λόγω των αυξημένων ρύπων του στραγγίσματος απαιτούνται τακτικοί χημικοί καθαρισμοί (κάθε 3-4 εβδομάδες για το 1ο πέρασμα, κάθε 6-12 μήνες για το 2ο πέρασμα) των μεμβρανών και των δύο σταδίων. Για τον σκοπό αυτό το σύστημα ενσωματώνει κατάλληλο σύστημα χημικών καθαρισμών και έκπλυσης (αντλία καθαρισμών, δεξαμενή κλπ). 34Τα κύρια φυσικοχημικά χαρακτηριστικά του προς επεξεργασία στραγγίσματος (pH, ORP-REDOX, ΠΑΡΟΧΗ) ελέγχονται από το PLC της μονάδος.

Η μονάδα Αντιστρόφου Ωσμώσεως είναι πλήρως αυτοματοποιημένη και διακόπτει την λειτουργία της κάθε φορά που αυτό επιβάλλεται ώστε να προστατευθούν οι μεμβράνες που αποτελούν την καρδιά του συστήματος. Σε κάθε σταμάτημα λειτουργίας της μονάδος οι μεμβράνες πλένονται (flushing) αυτόματα με καθαρό νερό έτσι ώστε να παραμένουν σε κατάλληλο περιβάλλον, χωρίς των κίνδυνο επικαθίσεων, όσο η μονάδα παραμένει εκτός λειτουργίας. Το διήθημα της μονάδας RO οδηγείται τελικά στην παρακείμενη δεξαμενή καθαρών για την τελική διάθεσή του προς άρδευση. Τα δεδομένα σχεδιασμού της μονάδας Αντίστροφης Ωσμωσης είναι τα ακόλουθα [...].».

17. Επειδή, την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων διέπει η αρχή του υγιούς και ανόθευτου ανταγωνισμού, ο οποίος και μόνον αυτός, διασφαλίζει την προστασία των συμφερόντων της αναθέτουσας αρχής, επιτρέποντας τη προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών και έργων με τους βέλτιστους ποιοτικά και οικονομικά όρους. Η εν λόγω θεμελιώδης αρχή ισχύει, τόσο στο επίπεδο της αναθέτουσας αρχής, όσο και μεταξύ των συμμετεχόντων (σε δημόσιο διαγωνισμό) οικονομικών φορέων. (ΔΕΕ, Απόφαση της 19.04.2012, C-549/10 Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS κλπ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής). Υπό το πρίσμα της αρχής του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, τα κριτήρια επιλογής που θέτει η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή, ακόμη και αν καταρχήν παρίστανται ως θεμιτά, δε θα πρέπει να διατυπώνονται με τρόπο τέτοιο, ώστε να αποκλείουν υποψηφίους αναδόχους, οι οποίοι διαθέτουν την απαιτούμενη ικανότητα και οι οποίοι, υπό άλλες ενδεχομένως προϋποθέσεις, θα μπορούσαν να συμμετάσχουν στη διαδικασία, ενισχύοντας με τον τρόπο αυτόν τον ανταγωνισμό. Επισημαίνεται δε ότι ο περιορισμός του ανταγωνισμού, θα πρέπει να ελέγχεται ακόμη περισσότερο σε σχέση με τον αποκλεισμό νεοσύστατων ή νεοεισερχόμενων σε έναν κλάδο επιχειρήσεων, ήτοι εκείνης της ομάδας οικονομικών φορέων που δύνανται να μεταβάλουν δυναμικά τον ανταγωνισμό εντός μιας δεδομένης αγοράς.

18. Επειδή, κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας κατ' αρ. 25 παρ. 1 Συντ., θα πρέπει να επιλέγεται το μείγμα εκείνο μέτρων, το οποίο είναι εξίσου κατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, πλην όμως το ίδιο προκαλεί την ελάχιστη δυνατή αντίρροπη βλάβη. Κάθε επιλεγόμενο μέτρο πρέπει να είναι συγχρόνως αναγκαίο και πρόσφορο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Συνεπώς, στην περίπτωση των δημοσίων συμβάσεων, οι αναθέτουσες αρχές οφείλουν να εφαρμόζουν κριτήρια επιλογής τα οποία είναι αναλογικά προς τα χαρακτηριστικά της εκάστοτε διαδικασίας. Περαιτέρω, η αρχή της αναλογικότητας, αποτελεί γενική αρχή του ενωσιακού δικαίου, σύμφωνα με την οποία, κάθε επιλεγόμενο μέτρο πρέπει να είναι συγχρόνως

αναγκαίο και πρόσφορο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. (ΔΕΕ, Απόφαση της 22.10.2015, Υπόθεση C-425/14, Impresa Edilux Srl, σκέψη 29, ΔΕΕ, Απόφαση της 16.12.2008, Υπόθεση C-213/07, Μηχανική Α.Ε, σκέψη 49, ΔΕΕ, Απόφαση της 23.12.2009, Υπόθεση C-376/08, Serrantoni και Consorzio stabile edili, σκέψη 33, ΔΕΕ, Απόφαση της 19.05.2009, Υπόθεση C-538/07, Assitur, σκέψεις 21 και 23, ΔΕΕ, Απόφαση της 14.12.2004, Υπόθεση C-210/03, Swedish Match, σκέψη 47, ΔΕΕ Απόφαση της 11.07.2002, Υπόθεση C-210/00, Käserei Champignon Hofmeister, σκέψη 59 κλπ).

19. Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά, κατά την έννοια των διατάξεων του Ν. 3886/2010, οι οποίες δεν έχουν μεταβληθεί εν προκειμένω με το παρόν νομοθετικό πλαίσιο (Ν. 4412/2016), το θεσπιζόμενο σύστημα παροχής έννομης προστασίας, κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης δημοσίων συμβάσεων, σκοπεί στην προστασία όσων ενδιαφέρονται να τους ανατεθούν οι παραπάνω συμβάσεις, έναντι της βλάβης την οποία υφίστανται ή ενδέχεται να υποστούν από την εκ μέρους του αναθέτοντος φορέως παράβαση των κανόνων οι οποίοι καθορίζουν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό, την διαδικασία επιλογής του αναδόχου της σύμβασης που πρόκειται να συναφθεί, καθώς και τα κριτήρια, βάσει των οποίων θα αναδειχθεί ο τελευταίος. Κατά συνέπεια, εάν ο ενδιαφερόμενος για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης ασκήσει Προδικαστική Προσφυγή κατά της Διακήρυξης ή τροποποιητικών της πράξεων, θα πρέπει, προκειμένου να θεωρηθεί ότι ασκεί την αίτηση αυτή με έννομο συμφέρον, να επικαλεσθεί βλάβη από όρο της Διακήρυξης, ο οποίος παραβιάζει, κατά την άποψή του, τους κανόνες που αφορούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό, την διαδικασία επιλογής του αναδόχου ή τα εφαρμοστέα για την ανάδειξη του κριτήρια, σε σημείο που να αποκλείει ή να καθιστά ουσιωδώς δυσχερή την συμμετοχή του στον διαγωνισμό (ΕΑ ΣτΕ 148/2016 Ολομ., ΕΑ ασφ. Μ. 415/2014, Δημήτριος Γ. Ράικος, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Β΄ έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2017, σελ. 756, ΣτΕ ΕΑ 16, 9/2015, 415/2014, 314/2013, 616, 472, 434/2012, 182/2011 κ.α). Με βάση τα ως άνω, σε περίπτωση που κάποιος προτίθεται να

στραφεί κατά όρων Διακήρυξης, θεωρώντας ότι παραβάσεις του νόμου την καθιστούν πλημμελή, θα πρέπει να επικαλεσθεί και να αποδείξει τη συγκεκριμένη ζημία που υφίσταται από τον όρο, τον οποίο θεωρεί μη νόμιμο και όχι σύμφωνο με τη νομοθεσία που διέπει τους διαγωνισμούς ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων.

20. Επειδή ειδικότερα, λόγοι με τους οποίους ο προτιθέμενος να μετάσχει στο διαγωνισμό επιχειρεί, υπό τη μορφή της κατά τρόπο γενικό αμφισβητήσεως της νομιμότητας συγκεκριμένων όρων της διακηρύξεως, να προσδιορίσει, κατά τις δικές του επαγγελματικές ανάγκες και δυνατότητες, τα προς προμήθεια είδη και να καθορίσει, με βάση δικές του εκτιμήσεις, τα κριτήρια για την ανάδειξη του αναδόχου, είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι (βλ. ΕΑ ΣτΕ 303/2007, 307/2007), ενώ ομοίως έχει παγίως κριθεί, ότι απαράδεκτως προβάλλονται ισχυρισμοί ως προς την σκοπιμότητα της θέσπισης συγκεκριμένης προδιαγραφής (βλ. ΕΑ ΣτΕ 354/2014, 1140/2010 ΕΑ ΣτΕ 3719/2011, 1140/2010, 1354, 670/2009, 438/2008, 977/2006 κ.ά.).

21. Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ανεξαρτήτως προβολής του από την αναθέτουσα αρχή, το έννομο συμφέρον ελέγχεται αυτεπαγγέλτως από την αρμόδια κατά περίπτωση σύνθεση εξέτασης της Προσφυγής ως και από τον δικαστή (βλ. ΣτΕ 2080/2016, 5/2006, 3078/2005, 1461/2003, κα). Εξετάζεται δε, η ύπαρξη του εννόμου συμφέροντος με βάση τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος και τα στοιχεία του φακέλου που προσκομίστηκαν (ΣτΕ 928/2004) υπό την έννοια ότι δεν δύναται το αρμόδιο όργανο να συμπληρώσει τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος καθ' όσον το βάρος απόδειξης για την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος φέρει ο τελευταίος (ΣτΕ 4524/2009, 3900/2006) και μόνο προαποδεικτικώς (ΣτΕ 1898/2016, 7μελής), ήτοι στην περίπτωση της Προσφυγής με την κατάθεσή της.

22. Επειδή, σε συνέχεια των αναφερόμενων στην ανωτέρω σκέψη, ελέγχεται αυτεπάγγελτα η συνδρομή των ουσιαστικών κριτηρίων του εννόμου συμφέροντος με βάση το κατά πόσο από το έγγραφο της Προσφυγής και τα στοιχεία του φακέλου αποδεικνύεται η ύπαρξη του έννομου συμφέροντος. Δεν αρκεί δηλαδή ο προσφεύγων να επικαλείται την ύπαρξη έννομου συμφέροντος για άσκηση της Προσφυγής αλλά απαιτείται η προσκόμιση και μάλιστα προαποδεικτικώς – ως ισχύει και στην ακυρωτική δίκη – των απαραίτητων για την απόδειξη αυτού στοιχείων (ΣΤΕ Ολομ. 4570/96, ΔΔικ 1997/673, ΣΤΕ 3664/1998, Βλαδίμηρος Δ. Μωυσίδης, «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας», Κατ' άρθρο ερμηνεία – νομολογία, Εκδόσεις Σάκκουλα ΑΕ, 2017). Υφίσταται, περαιτέρω, στα πλαίσια της μεν ακυρωτικής δίκης προαπόδειξη του εννόμου γεγονός που δεν καθιστά θεμιτή τη μεταγενέστερη προσαγωγή αποδεικτικών στοιχείων θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος ΣΤΕ 1393/2003) στη δε διαδικασία εξέτασης της Προδικαστικής Προσφυγής το έννομο συμφέρον θα πρέπει να προαποδεικνύεται με την άσκησή της.

23. Επειδή, το έννομο συμφέρον του οικονομικού φορέα, που προσφεύγει ενώπιον της Α.Ε.Π.Π. εξειδικεύεται αυθεντικά και αποκλειστικά από τον ίδιο, εξετάζεται δε από την τελευταία ως προς την νομιμότητά του, την απόδειξή του και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του που επιβάλλουν την έννομη προστασία του, δεν είναι ανταγωνιστικό του δημοσίου συμφέροντος, δεν είναι αποδοκιμαστέο ως ιδιοτελές (πρβλ. Δημήτριος Θ. Πυργάκης, «Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 17).

24. Επειδή, η προαπόδειξη του εννόμου συμφέροντος δεν καθιστά δυσχερή την πρόσβαση του ενδιαφερόμενου στο δικαστήριο ή εν γένει στην προσήκουσα παροχή έννομης προστασίας (άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος) ούτε δημιουργεί (Δημήτριος Θ. Πυργάκης, «Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», Νομική Βιβλιοθήκη, 2017) αντίθεση προς το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ (ΣΤΕ 2980/2013). Μόνη δε, εξαίρεση στην άνω αναφερθείσα υποχρέωση προαπόδειξης είναι να προκύπτει σαφώς και

άνευ ουδεμίας αμφιβολίας από τις ad hoc ειδικές συνθήκες ότι θίγονται τα επαγγελματικά και οικονομικά συμφέροντα του προσφεύγοντος (ΣΤΕ 2521/2004).

25. Επειδή, ως έχει παγίως κριθεί ο περιορισμός των προσώπων που δύνανται να προσφύγουν κατά μιας κανονιστικής πράξης, υπό την έννοια της θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος είναι θεμιτός και επιβεβλημένος, μη προσκρούων στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ καθόσον συνάδει στην εξασφάλιση αποτελεσματικής έννομης προστασίας κατά το προδικαστικό στάδιο, αποτρέποντας την έναρξη προπετών διαδικασιών, με παρελκυστικά κίνητρα που παρεμποδίζουν την υγιή ανταγωνισμό και την ανάπτυξη.

26. Επειδή, στο, από 26.04.2021, έγγραφο Απόψεων της οικείας αναθέτουσας αρχής αναφέρονται σε σχέση με την κρινόμενη Προσφυγή, τα εξής: «[...] Α. ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ.

1. Η επίμαχη υπηρεσία δημοπρατήθηκε αρχικώς δια της υπ' αριθ. πρωτ. 837/23-12-2020 διακηρύξεως.

2. Κατά της ανωτέρω διακηρύξεως η εταιρία ...άσκησε την υπό ΓΑΚ/ΑΕΠΠ 165/19-1-2021 προδικαστική προσφυγή, ζητώντας την ακύρωσή της για τρεις λόγους και ειδικότερα διότι: α) τηρήθηκαν πλημμελώς οι διατυπώσεις δημοσιότητας (λόγος Α.), β) δεν θα έπρεπε το σύστημα MBR να συμπεριληφθεί στο φυσικό αντικείμενο του διαγωνισμού (λόγος Β.α.) και γ) θα έπρεπε να συμπεριληφθεί και το βιβλίο απογραφών στους τρόπους απόδειξης της διαθεσιμότητας της προσφερόμενης μονάδας (λόγος Β.β.).

3. Μετά την άσκηση της ανωτέρω προσφυγής και προς αποφυγή ανεπιθύμητων καθυστερήσεων, ο Σύνδεσμος αποφάσισε να ματαιώσει την διαδικασία, έτσι ώστε α) να επαναλάβει της διατυπώσεις δημοσιότητας και β) να διευρύνει τους τρόπους απόδειξης της διαθεσιμότητας της προσφερόμενης μονάδας, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας.

4. Παρά ταύτα, η προσφεύγουσα η οποία, υποτίθεται ότι, επιθυμεί να λάβει μέρος στον διαγωνισμό, επανήλθε με δεύτερη προδικαστική προσφυγή,

προβάλλοντας δύο λόγους, ο πρώτος εκ των οποίων (που σχετίζεται με την ζητούμενη εμπειρία) δεν είχε τεθεί με την πρώτη προσφυγή της, ο δε δεύτερος αφορά σε ζήτημα (τρόπος απόδειξης της διαθεσιμότητας της προσφερόμενης μονάδας) το οποίο ρυθμίστηκε από την διακήρυξη, όπως ακριβώς είχε υποδειχθεί δια της πρώτης προσφυγής.

5. Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα, με το από 17-4-2021 έγγραφό της, ζήτησε παράταση της καταληκτικής ημερομηνίας υποβολής των προσφορών κατά ένα μήνα, προς πληρέστερη προετοιμασία του φακέλου της προσφοράς της. Παρά το γεγονός, ότι το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού τελεί σε πλήρη γνώση της προσφεύγουσας, ήδη, από τις 7-1-2021 (όπως αναφέρεται στην παράγραφο 9.Δ. της υπό ΓΑΚ/ΑΕΠΠ 165/19-1-2021 προδικαστικής προσφυγής της) και αυτό το αίτημα ικανοποιήθηκε, χορηγηθείσας παράτασης της καταληκτικής ημερομηνίας υποβολής των προσφορών. Ειδικότερα, δια της από 26-4-2021 απόφασης της Εκτελεστικής Επιτροπής, ως νέα καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών ορίστηκε η 21η-6-2021.

7. Από τα ανωτέρω προκύπτει, ότι η αναθέτουσα αρχή έχει πράξει παν το δυνατό, προκειμένου να διευκολυνθεί η συμμετοχή της προσφεύγουσας στον διαγωνισμό, αν και από την όλη στάση της φαίνεται, ότι αυτή δεν επιθυμεί, ουσιαστικά, να λάβει μέρος στην διαδικασία και ότι, προς παρέλκυσή της, προβάλλει τις εξεταζόμενες αιτιάσεις.

B. ΕΛΛΕΙΨΗ (ΕΙΔΙΚΟΥ) ΕΝΝΟΜΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ.

1. Για την παραδεκτή άσκηση προδικαστικής προσφυγής κατά διακήρυξης απαιτείται, καταρχήν, γενικό έννομο συμφέρον, ήτοι απαιτείται ο προσφεύγων να ανήκει στον κύκλο των οικονομικών φορέων που δύνανται να λάβουν μέρος στην διαδικασία (βλ ΕΑ ΣτΕ 17/2021). Η εν λόγω προϋπόθεση συντρέχει εν προκειμένω, καθόσον η προσφεύγουσα, σύμφωνα με το προσκομιζόμενο καταστατικό της, δραστηριοποιείται στον τομέα της δημοπρατούμενης υπηρεσίας. 2. Πλην όμως, το γενικό έννομο συμφέρον δεν είναι αρκετό. Προσ απαιτείται και ειδικό έννομο συμφέρον, ήτοι πρέπει ο προσφεύγων να προβάλλει ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς εκ των οποίων (αληθών υποτιθεμένων) να προκύπτει αδυναμία ή έστω ουσιώδης δυσχέρεια υποβολής

προσφοράς εκ μέρους του, ως άμεσο αποτέλεσμα των όρων της διακήρυξης που προσβάλλει (βλ ΕΑ ΣτΕ 240/2020, 56/2020, 1259/2019). Πρέπει, δηλαδή, ο προσφεύγων να προβάλει, ότι απαλειφθησομένου του προσβαλλόμενου όρου ή, έστω, δια της τροποποίησής του επί το κατ' αυτόν (προσφεύγοντα) αναλογικότερο, θα πληρούντο οι προϋποθέσεις συμμετοχής και ο προσφεύγων θα είχε (έστω και δια της στήριξης σε ικανότητες τρίτων οικονομικών φορέων) την δυνατότητα υποβολής προσφοράς (βλ ΑΕΠΠ/2ο Κλιμάκιο 655/2020).

3. Εν προκειμένω, με τον πρώτο λόγο της εξεταζομένης προσφυγής προβάλλεται ότι κακώς ζητείται εμπειρία από λειτουργία μονάδας UF-RO ή MBR-RO, ενώ θα έπρεπε να γίνεται αποδεκτή εμπειρία που έχει αποκτηθεί ξεχωριστά, από μονάδα UF ή MBR αφενός και από μονάδα RO αφετέρου.

4. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα αιτιάται τα εξής (βλ. παρ. 20 της εξεταζομένης προσφυγής): «Ο συνδυασμός αυτός περιορίζει αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό, καθώς δεν επιτρέπει σε οικονομικούς φορείς που έχουν την εμπειρία σε κάθε μονάδα χωριστά (είτε οι ίδιοι είτε μέσω συμμετοχής σε ένωση, είτε με δάνεια εμπειρία για τη μία μονάδα) να μπορέσουν να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό, μολονότι αν έχει κανείς εμπειρία σε μεμονωμένες μονάδες, προφανώς μπορεί να λειτουργήσει και τον συνδυασμό αυτών, διότι κατά τα προαναφερθέντα, κάθε μονάδα έχει συγκεκριμένες αποδόσεις και απαιτήσεις εισόδου και εξόδου». 5. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν διατείνεται (και, ασφαλώς, δεν προαποδεικνύει), ότι η ίδια, είτε ατομικώς, είτε μέσω συγκεκριμένης ένωσης οικονομικών φορέων, είτε δια της στήριξής της σε ικανότητες συγκεκριμένου τρίτου οικονομικού φορέα, πληροί την, κατά τους ισχυρισμούς της, απαιτούμενη εμπειρία και ότι, ως εκ τούτου, δια της τροποποίησής του προσβαλλόμενου όρου θα μπορούσε να λάβει μέρος στον διαγωνισμό. Άλλοις λόγοις, δεν ισχυρίζεται, ότι η ίδια ή τρίτος οικονομικός φορέας με τον οποίο προτίθεται να συνεργαστεί, έχει εμπειρία σε λειτουργία μονάδας UF ή MBR και σε λειτουργία μονάδας RO, έτσι ώστε, απαλειφθησομένου του όρου που προβλέπει συνδυαστικά εμπειρία σε μονάδα UF-RO ή MBR-RO, να αποκτήσει δικαίωμα συμμετοχής.

6. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν εξειδικεύει το έννομο συμφέρον της, αλλά εμφανίζεται ως ενεργούσα προς προάσπιση της (κατά τις απόψεις της) νομιμότητας, προς όφελος όλων, γενικά, των υποψηφίων οικονομικών φορέων.

7. Κατά τα λοιπά αναφέρομαι στα διαλαμβανόμενα στην 20η σκέψη της υπ' αριθ 1562/2020 απόφαση του 2ου Κλιμακίου της ΑΕΠΠ, τα οποία δύνανται να μεταφερθούν, αυτοουσίως, και στην εξεταζόμενη περίπτωση: «Ο επίμαχος όρος της διακήρυξης προσβάλλεται από την προσφεύγουσα άνευ εννόμου συμφέροντος και σε κάθε περίπτωση αορίστως. Και τούτο διότι η προσφεύγουσα αναφέρεται μόνο υποθετικά στην πρόθεσή της να μετάσχει στον υπόψη διαγωνισμό ως μέλος συσταθείσας ένωσης προσώπων, ... ,ούτε άλλωστε με την προσφυγή της εξειδικεύει την υφιστάμενη εκ του όρου τούτου βλάβη της, καταδεικνύοντας ειδικά με ποιον/ποιους έτερους φορείς είχε αποφασίσει να συμμετέχει ως ένωση στον υπόψη διαγωνισμό για την πλήρωση συγκεκριμένων κριτηρίων από κάθε μέλος της ένωσης. Σε κάθε περίπτωση, εκ των όρων της διακήρυξης, παρέχεται η δυνατότητα κάλυψης των απαιτήσεων τεχνικής – επαγγελματικής ικανότητας δια της στήριξης στις ικανότητες τρίτων, ώστε και εξ αυτού του λόγου να μην θεμελιώνεται βλάβη της προσφεύγουσας από τον προσβαλλόμενο όρο».

8. Τα ίδια ισχύουν, *mutatis mutandis*, και για τον 2ο λόγο της εξεταζόμενης προσφυγής. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα αιτιάται, ότι όσον αφορά στον προβλεπόμενο τρόπο απόδειξης της διαθεσιμότητας της προσφερόμενης μονάδας «αποκλείονται, χωρίς λόγο, άλλες λιγότερο περιοριστικές του ανταγωνισμού λύσεις, όπως είναι λχ ο τρίτος οικονομικός φορέας να είναι κατασκευαστής τέτοιων μονάδων, που να τις έχει ήδη στην αποθήκη του έτοιμες – δεσμευμένες ή ο διαγωνιζόμενος φορέας να έχει ήδη αγοράσει τέτοιες μονάδες οι οποίες πρόκειται να του παραδοθούν λίγες ημέρες μετά την υποβολή των προσφορών ή ο τρίτος οικονομικός φορέας να έχει προσυμφωνήσει με τον διαγωνιζόμενο ότι θα του μισθώσει ή θα του παραχωρήσει δωρεάν τέτοιες μονάδες».

9. Πλην όμως, η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται (και δεν προαποδεικνύει), ότι στο πρόσωπο της συντρέχει κάποια από τις αναλογικότερες – λιγότερο

περιοριστικές του ανταγωνισμού λύσεις που επικαλείται, ότι δηλαδή η ίδια έχει αγοράσει τέτοιες μονάδες που πρόκειται να της παραδοθούν λίγες ημέρες μετά την υποβολή των προσφορών ή ότι κάποιος τρίτος οικονομικός φορέας έχει ήδη στην αποθήκη του τις απαιτούμενες μονάδες και έχει συμφωνήσει να τις μισθώσει ή να τις παραχωρήσει στην προσφεύγουσα.

10. Δηλαδή, και σε αυτή την περίπτωση, η προσφεύγουσα κάνει γενικές υποδείξεις ως προς τον (κατά τις απόψεις της) ενδεδειγμένο τρόπο συντάξεως των τευχών δημοπράτησης, χωρίς να επικαλείται ότι αν αυτές υιοθετούντο θα είχε δυνατότητα υποβολής προσφοράς.

11. Συνεπώς, η εξεταζόμενη προσφυγή είναι απορριπτέα στο σύνολό της, προεχόντως λόγω της έλλειψης ειδικού εννόμου συμφέροντος προσβολής των δύο επιμάχων όρων της διακήρυξης.

Γ. ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ.

1. Όπως, παγίως νομολογείται, «ο προσφεύγων κατά διακηρύξεως δεν δικαιούται να προδιαγράψει το περιεχόμενο των προσβαλλόμενων όρων με βάση τις δικές του επαγγελματικές ανάγκες και δυνατότητες και με δικά του κριτήρια, διαφορετικά από εκείνα που η αναθέτουσα αρχή, κατ' εκτίμηση των αναγκών της, προσδιόρισε ως αναγκαία» (βλ ΕΑ ΣτΕ 676/2011, 1024/2010, 1064/2009, 438/2008, 201/2007, 977/2006, Διοικ Εφ Θεσσαλονίκης 595/2020, Ν120/2020, Διοικ Εφ Αθηνών Ν318/2019). Εξ άλλου, νομολογείται παγίως, και ότι δια της προσβολής της διακηρύξεως δεν επιτρέπεται η αμφισβήτηση των τεχνικών κρίσεων της αναθέτουσας αρχής (βλ ΕΑ ΣτΕ 616/2012, 152/2008). 2. Εν προκειμένω, κατά την τεχνική κρίση της αναθέτουσας αρχής, προς διασφάλιση της ποιοτικής εκτέλεσης της υπό ανάθεση σύμβασης, απαιτείται η ζητούμενη εμπειρία να έχει αποκτηθεί από λειτουργία συστήματος αναλόγου με αυτό που θα εγκατασταθεί, μη αρκούσας της εμπειρίας από την λειτουργία των επιμέρους συστατικών του. Την τεχνική αυτή κρίση επιχειρεί να αμφισβητήσει η προσφεύγουσα, επικαλούμενη, ότι προς το συμφέρον τρίτων – μη προσδιοριζόμενων οικονομικών φορέων θα ήταν προσφορότερη η θέσπιση διαφορετικών απαιτήσεων εμπειρίας.

3. Συνεπώς, ο υπόψη, 1ος λόγος της εξεταζομένης προσφυγής είναι απορριπτέος, προεχόντως ως απαράδεκτος.

II. Αλλά και επί της ουσίας, ο 1ος λόγος της εξεταζομένης προσφυγής τυγχάνει αβάσιμος και απορριπτέος. Ειδικότερα: [...]

β) Με βάση τα ανωτέρω, η προσφεύγουσα προσπαθεί να τεκμηριώσει, ότι η «απομόνωση» και η χωριστή λειτουργία των δύο επιμέρους συστημάτων είναι ισοδύναμη με την συνδυασμένη λειτουργία τους σε μία ενιαία εγκατάσταση, διότι, στην περίπτωση (τοπικού) συνδυασμού τους, δεν απαιτούνται διαφορετικοί χειρισμοί και έλεγχοι της λειτουργίας τους. γ) Πλην όμως, οι εν λόγω αιτιάσεις είναι αβάσιμες για τους κατωτέρω λόγους:

i. Είναι γεγονός, ότι οι δύο απαιτούμενες, από την αναθέτουσα αρχή, [Μονάδες Υπερδιήθησης (UF) και Αντίστροφης Ωσμωσης (RO)] έχουν διακριτό χαρακτήρα ως προς τον χειρισμό τους, δηλαδή η κάθε μία μπορεί να ρυθμιστεί ξεχωριστά από το δικό της τοπικό πίνακα ισχύος και αυτοματισμού (επιπλέον της δυνατότητας απομακρυσμένου χειρισμού τους από το κεντρικό σύστημα ελέγχου της εγκατάστασης – SCADA).

ii. Ωστόσο, ως προς τη λειτουργία τους, δρουν ως ένα ενιαίο και αυτοτελές σύστημα, παρουσιάζοντας συνεργατικό χαρακτήρα μεταξύ τους. Και τούτο, διότι η εκροή της μίας Μονάδας αποτελεί την εισροή της άλλης, τόσο ως προς τα ποσοτικά όσο και ως προς τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του προς επεξεργασία υγρού. Πιο συγκεκριμένα, η λειτουργία της μονάδας αντίστροφης ώσμωσης θα είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη λειτουργία της UF ανάντη της, όσον αφορά τόσο στην ωριαία παροχή, όσο και στα ποιοτικά χαρακτηριστικά των εισερχόμενων σε αυτή υγρών (δηλαδή του εξερχόμενου από της UF διηθήματος). Κατ' αντιστοιχία, καθίσταται σαφές ότι στην περίπτωση προβληματικής λειτουργίας της UF, το εξερχόμενο απ' αυτήν διήθημα, και εν συνεχεία εισερχόμενο στη μονάδα RO, θα επηρεάσει αναπόφευκτα τη λειτουργικότητα της τελευταίας.

Παραδείγματος χάριν, σε πιθανή καταστροφή των μεμβρανών υπερδιήθησης της UF, το εξερχόμενο απ' αυτή φορτίο, θα διαφοροποιηθεί προς το χειρίστο. Αποτέλεσμα τούτου θα είναι να διαταραχθεί η λειτουργικότητα της Μονάδας RO

και να απαιτηθεί κατάλληλος συνδυασμός ενεργειών τόσο για την αποκατάσταση της ορθής λειτουργίας της UF όσο και της προστασίας της RO. Ειδάλλως, ελλοχεύει κίνδυνος η επιζήμια λειτουργία της UF να επιφέρει στην κατάντη μονάδα RO έτερες επιπλοκές όπως, τη ραγδαία αύξηση των διαμεμβρανικών πιέσεων, την έμφραξη ή ακόμη και καταστροφή των μεμβρανών της RO. Και φυσικά, τούτο θα αποτυπωνόταν στα ποιοτικά χαρακτηριστικά του τελικού επεξεργασμένου υγρού, το οποίο και δεν θα πληρούσε τις απαιτήσεις τελικής διάθεσης, σύμφωνα με τους όρους της Διακήρυξης. Έτσι, καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας των νέων μονάδων θα απαιτούνται συνεχώς παράλληλες ρυθμίσεις των λειτουργικών παραμέτρων τόσο της βιολογικής επεξεργασίας, όσο και των μονάδων UF-RO με βάση τα μεταβαλλόμενα ποιοτικά χαρακτηριστικά των εισερχόμενων στραγγισμάτων.

iii. Προκύπτει, λοιπόν, από τα ανωτέρω ότι, δεν επαρκεί η γνώση απλά του χειρισμού των μονάδων, ανεξάρτητα της μίας από την άλλη, αλλά απαιτείται εμπειρία στη συνδυαστική και συνεργατική λειτουργία των δύο μονάδων ως ένα ενιαίο σύστημα. Εξάλλου, το γεγονός ότι οι δύο μονάδες «στεγάζονται» σε διακριτά containers – χώρους δεν αναιρεί τη φιλοσοφία της λειτουργίας ως ενιαίο σύστημα, όπως ανωτέρω αποδείχθηκε.

iv. Σε κάθε περίπτωση πάσχει και το λογικό έρεισμα των επιμάχων αιτιάσεων. Η εμπειρία και εντεύθεν η ικανότητα στον χειρισμό ενός μέρους κάποιου συστήματος, δεν συνεπάγεται, επ' ουδενί, εμπειρία και ικανότητα στον χειρισμό του συνόλου. Λχ αν ζητείται εμπειρία στην διεύθυνση *super market*, είναι προφανές, ότι δεν αρκεί η πείρα που αποκτήθηκε σε ένα παντοπωλείο, σε ένα κρεοπωλείο και σε ένα οπωροπωλείο, ήτοι σε κάθε ένα από τα διαφορετικά υποκαταστήματα που λειτουργούν στο πλαίσιο μίας ενιαίας υπεραγοράς. Άλλοις λόγοις, αν οι αναθέτουσες αρχές υιοθετούσαν το σκεπτικό της προσφεύγουσας, θα έπρεπε κάθε φορά να κατατέμνουν την απαιτούμενη εμπειρία σε επιμέρους, ανάλογα με τις διεργασίες που λαμβάνουν χώρα κάθε φορά στις εκάστοτε μονάδες, χωρίς να εξετάζεται η τεχνογνωσία στη συνδυαστική εφαρμογή τους.

2. Α [...]

β) Οι ανωτέρω ισχυρισμοί περί του ότι, δήθεν, «η λειτουργία των παραπάνω μονάδων UF, MBR ή RO ουδόλως διαφοροποιείται από τον τρόπο με τον οποίο οι μονάδες αυτές συνδυάζονται από έργο σε έργο» δεν ευσταθούν, για τους κατωτέρω λόγους:

i. Καταρχήν, το αντίθετο συνομολογείται, ρητώς, και από την προσφεύγουσα, η οποία παραδέχεται, ρητώς, ότι «ο συνδυασμός των μονάδων διαφοροποιείται από έργο σε έργο», κατά κανόνα μέσω της παρεμβολής δεξαμενής προσωρινής αποθήκευσης, γεγονός που απαιτεί ιδιαίτερους χειρισμούς κατά τους καθαρισμούς, έτσι ώστε να μην δημιουργηθούν προβλήματα στην ομαλή λειτουργία της μονάδας αντίστροφης ώσμωσης.

ii. Εξ άλλου, ειδικά στην περίπτωση της UF, η οποία είναι σύστημα τελευταίας τεχνολογικής εξέλιξης, ο ρόλος τον οποίο επιτελεί διαφοροποιείται ανάλογα με την πηγή τροφοδοσίας της. Ενδεικτικά αναφέρεται, ότι στην περίπτωση που η UF τροφοδοτείται από την εκροή ενός SBR συστήματος τότε, αυτή παίζει το ρόλο τριτοβάθμιας επεξεργασίας. Στην περίπτωση, όμως, που τροφοδοτείται με το ανάμικτο υγρό, απ' ευθείας από τον βιοαντιδραστήρα, τότε το σύστημα αυτομάτως μετατρέπεται σε MBR, ακόμη πιο αυξημένης πολυπλοκότητας. Υπό αυτή τη συνθήκη, η μονάδα UF αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της βιολογικής βαθμίδας, αφού δεν προσφέρει μόνο στην συγκράτηση των αιωρούμενων σωματιδίων που περιέχονται στο εισερχόμενο σε αυτήν διήθημα, αλλά παράλληλα και στην βιοαποδόμηση του ρυπαντικού φορτίου, μέσω των μικροοργανισμών που περιέχονται στο ανάμικτο υγρό. Οι διεργασίες, έτσι, περιπλέκονται ακόμη περισσότερο και η τεχνογνωσία που απαιτείται για την αρμονική και απρόσκοπτη λειτουργία του συνόλου του συστήματος αυξάνεται. iii. Συνοψίζοντας, ο συνδυασμός με τον οποίο διατάσσονται οι παραπάνω μονάδες είναι ουσιώδους σημασίας και όπως αποδείχθηκε από τα ανωτέρω δεν «διαφοροποιείται απλώς από έργο σε έργο, μέσω της παρεμβολής δεξαμενής προσωρινής αποθήκευσης» (η οποία σημειώνεται ότι παίζει το ρόλο επιπρόσθετης εφεδρείας σε έκτακτες περιπτώσεις (βλάβες, συντηρήσεις κλπ)). Δίχως, λοιπόν, την εμπειρία στη συνδυαστική και συνεργατική λειτουργία των δύο μονάδων ως ένα ενιαίο σύστημα, τίθεται εν αμφιβόλω η ποιοτική

λειτουργικότητα του, με αποτέλεσμα να διακυβεύεται το τελικό αποτέλεσμα της εκροής.

α) Εξ άλλου, στην παράγραφο 19 της εξεταζομένης προσφυγής διαλαμβάνονται τα ακόλουθα: [...]

β) Και αυτός ο ισχυρισμός είναι αβάσιμος. Όπως αποδείχθηκε από τα προαναφερθέντα, για την εύρυθμη και αδιάταρακτη λειτουργία του συστήματος και προκειμένου να επιτυγχάνονται τα επιθυμητά όρια εκροής που ορίζονται στη διακήρυξη και προς αποφυγή αρνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, απαιτείται βαθιά γνώση και εμπειρία στη λειτουργία της Μονάδας ως ενιαίας οντότητας. Για το λόγο αυτό δεν επαρκεί η γνώση απλά του χειρισμού των μονάδων, ανεξάρτητα της μίας από την άλλη, αλλά της συνδυαστικής και συνεργατικής λειτουργία τους. Ευλόγως, λοιπόν, ζητείται ο υπεύθυνος της ΜΕΣ να έχει εμπειρία σε λειτουργία μονάδας επεξεργασίας στραγγισμάτων τεχνολογίας UF-RO ή εναλλακτικά MBR-RO, ώστε να είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις συνθήκες υψηλών απαιτήσεων που θα παρουσιαστούν.

α) Τέλος, στην παράγραφο 21 της εξεταζομένης προσφυγής διαλαμβάνονται τα ακόλουθα: «...»

β) Κατά την άποψη της Αναθέτουσας Αρχής, η προσφεύγουσα αβάσιμα υποστηρίζει ότι η μονάδα αντίστροφης ώσμωσης «συνιστά αδιαμφισβήτητα πολυπλοκότερο σύστημα» και ως εκ τούτου η εμπειρία στη λειτουργία της και μόνο αρκεί για τη λειτουργία ενός συνολικότερου συστήματος αυξημένων λειτουργικών απαιτήσεων. Όπως είναι γνωστό η πρώτη πειραματική μονάδα αφαλάτωσης υφάλμυρου νερού με την μέθοδο της Αντίστροφης Ωσμωσης κατασκευάστηκε το 1965. Κατά τη δεκαετία του 1970 ξεκίνησε η λειτουργία μεγάλων βιομηχανικών μονάδων αφαλάτωσης σε όλο τον κόσμο. Σήμερα, λειτουργούν περίπου 14.500 μονάδες αφαλάτωσης παγκοσμίως, με την πιο διαδεδομένη μέθοδο να είναι η αντίστροφη ώσμωση (reverse osmosis, RO), η οποία παράγει και το 53% του παγκόσμιου προϊόντος! Από τα παραπάνω προκύπτει, ότι οι μονάδες RO, αποτελούν τεχνολογικά συστήματα πολυμελετημένα, πολυεξετασμένα και πολυεφαρμοσμένα. Η δε φιλοσοφία λειτουργίας τους διαθέτει απαιτήσεις λιγότερο περίπλοκες από αυτές των

μονάδων MBR και UF. Και τούτο, διότι η φιλοσοφία των τελευταίων αποτελεί έναν «συνδυασμό βιολογικής επεξεργασίας και μεμβρανών», όπως παραδέχεται εξάλλου και η ίδια η προσφεύγουσα. Εν αντιθέσει, μία μονάδα RO περιορίζεται στην φυσική συγκράτηση των ρύπων μέσω πορώδους ημιπερατής μεμβράνης. Οι δε μονάδες UF, ως νεότερη τεχνολογία και υπό το πρίσμα της προαναφερθείσας πολυπλοκότητας, απαιτούν βαθιές γνώσεις των διεργασιών που συντελούνται, ώστε αυτές να ρυθμίζονται, να ελέγχονται και τελικά να αποφέρουν το βέλτιστο αποτέλεσμα. Η εν λόγω αναγκαιότητα ενισχύεται ακόμη περισσότερο όταν μία μονάδα UF αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της βιολογικής βαθμίδας, όπως αναλύθηκε και προηγούμενα.

5. Συμπερασματικά, ο υπόψη ισχυρισμός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί, διότι σε περίπτωση υιοθέτησής του, ελλοχεύει ο κίνδυνος της ελλιπούς λειτουργίας του συνόλου του συστήματος και της ανεπαρκούς διαχείρισης των στραγγισμάτων εξαιτίας απουσίας της αναγκαίας εμπειρίας που προϋποθέτουν τα συστήματα αυτά. Στην δε περίπτωση αυτή, η ελλιπής εμπειρία θα αποτυπωθεί αναπόφευκτα και στην ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, οι οποίες θα είναι χαμηλότερες των απαιτήσεων για την επίτευξη των οριακών τιμών του τελικού προϊόντος. Υπενθυμίζεται δε, ότι σκοπός της αναβάθμισης της υφιστάμενης Μονάδας Επεξεργασίας Στραγγισμάτων, μέσω της εγκατάστασης των δύο ζητούμενων μονάδων, είναι να εξυπηρετήσει τη δυνατότητα εναλλακτικής διάθεσης, την τήρηση των προδιαγραφών που θέτει η Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ) του έργου του ... και την ασφαλή τελική διάθεση των εκροών με τρόπο που δεν επιφέρει επιπτώσεις στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον γεγονός που θα καθιστά βιώσιμο όλο το έργο του ..., όπως αναφέρεται στο άρθρο 3.9 του Τεύχους «ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ» των Τευχών Δημοπράτησης. Εν κατακλείδι, επιβεβαιώνεται η ορθότητα των απαιτήσεων τις οποίες, ασκώντας την ευρύτατη διακριτική ευχέρεια που διαθέτει, έθεσε η αναθέτουσα αρχή ως προς την ζητούμενη τεχνική και επαγγελματική ικανότητα.

Δ. ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ.

1. Ένα από τα βασικότερα αντικείμενα της υπό ανάθεση σύμβασης είναι «η προσκόμιση, εγκατάσταση και λειτουργία μονάδας UF και ενός συστήματος μεμβρανών αντίστροφης ώσμωσης (RO) για την βελτιστοποίηση της επεξεργασίας των παραγόμενων σταγγισμάτων» (βλ άρθρο 1.3. της διακήρυξης). Χωρίς το σύστημα αυτό, η δημοπρατούμενη σύμβαση δεν μπορεί να εκτελεστεί. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, προβλέπεται δίμηνη, αποκλειστική προθεσμία για την εγκατάστασή του (βλ. σελ. 33 Παραρτήματος Ι).
2. Συνεπώς, απολύτως εύλογα, ο κανονιστικός νομοθέτης θέσπισε ως προϋπόθεση συμμετοχής την διαθεσιμότητα της απαιτούμενης μονάδας κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών και την απόδειξή της με συγκεκριμένο τρόπο.
3. Η προσφεύγουσα αιτιάται, ότι κακώς απαιτείται ως μόνο δικαιολογητικό απόδειξης της εν λόγω προϋπόθεσης το μητρώο παγίων του διαγωνιζόμενου ή τρίτου οικονομικού φορέα. Η υπόψη αιτίαση ερείδεται επί, προδήλως, εσφαλμένης προϋποθέσεως. Η διακήρυξη, αφού λήφθηκαν υπόψη οι σχετικοί ισχυρισμοί που προέβαλε η προσφεύγουσα δια του Β.β. λόγου της υπό ΓΑΚ/ΑΕΠΠ 165/19-1-2021 προδικαστικής προσφυγής της, διέυρνε τους τρόπους απόδειξης της διαθεσιμότητας της απαιτούμενης μονάδας, συμπεριλαμβάνοντας και το βιβλίο απογραφών (στο οποίο καταχωρείται ο εξοπλισμός που διατίθεται προς πώληση ή εκμίσθωση) καθώς και οποιοδήποτε άλλο βιβλίο προβλέπεται από τον Ν 4308/2014 και είναι πρόσφορο προς απόδειξη της ύπαρξης και της άμεσης διαθεσιμότητας της απαιτούμενης μονάδας.
4. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, ότι είναι πιθανό στα βιβλία που προβλέπονται από τον Ν 4308/2014 να μην έχει καταχωρηθεί η μονάδα ως σύνολο, αλλά να έχουν καταχωρηθεί τα επιμέρους εξαρτήματα αυτής. Άλλοις λόγοις διατείνεται, ότι λχ σε περίπτωση που ζητείτο αυτοκίνητο, θα αρκούσε η καταχώριση ενός τιμονιού, ενός αμορτισέρ, τεσσάρων ελαστικών, χιλίων βιδών κλπ, προκειμένου να αποδειχθεί η διαθεσιμότητα του απαιτούμενου οχήματος!!! Πέραν τούτου, ο υπόψη ισχυρισμός στερείται, όχι μόνο λογικού, αλλά και πραγματικού ερείσματος. Ειδικότερα, αν πράγματι, από τις καταχωρίσεις εξαρτημάτων είναι δυνατό να προκύψει, με βεβαιότητα, η διαθεσιμότητα του

μηχανήματος, ουδόλως αποκλείεται η δυνατότητα του προσφέροντος να τις επικαλεσθεί.

5. Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, απαραδέκτως (βλ ΑΕΠΠ/2ο Κλιμάκιο 655/2020), ότι ο επίμαχος όρος δεν διασφαλίζει την αναθέτουσα αρχή, διότι, δήθεν, δεν αποκλείει την περίπτωση ο υποψήφιος να διαθέτει μεν το αναγκαίο μηχάνημα, αλλά να το χρησιμοποιεί σε άλλη εγκατάσταση. Πλην όμως, η διακήρυξη (βλ άρθρο 2.2.9.B.4.ii.) δεν αρκείται στην απόδειξη της ύπαρξης του μηχανήματος, αλλά προσαπαιτεί και υπεύθυνη δήλωση περί της αμέσου διαθεσιμότητάς του για την υπό ανάθεση σύμβαση. Επομένως, ο οικονομικός φορέας που ναι μεν τυγχάνει ιδιοκτήτης του απαιτούμενου μηχανήματος, πλην όμως δεν δύναται να το διαθέσει άμεσα, δεν είναι σε θέση να υποβάλει την υπόψη υπεύθυνη δήλωση. 5. Κατά τα λοιπά, η προσφεύγουσα επιχειρεί να προδιαγράψει τους όρους του διαγωνισμού, αναλόγως των αναγκών και των δυνατοτήτων της, διατεινόμενη, ότι θα έπρεπε η αναθέτουσα αρχή να μην αξιώνει προαπόδειξη της διαθεσιμότητας του μηχανήματος, αλλά να αναλάβει τον κίνδυνο να επιτρέψει στον ανάδοχο να προσπαθήσει να το εξασφαλίσει, αφού, πρώτα, έχει διασφαλίσει την ανάθεση της σύμβασης σε αυτόν. -Επειδή από τα ανωτέρω προκύπτει, ότι η εξεταζόμενη προδικαστική προσφυγή είναι απορριπτέα, στο σύνολό της, ως अपαράδεκτη, αλλά και ως αβάσιμη (νόμω και ουσία). -Επειδή οι παρούσες είναι νόμιμες βάσιμες και αληθείς.[...]

27. Επειδή, στις 20.05.2021 η προσφεύγουσα υπέβαλε εμπροθέσμως Υπόμνημα, σύμφωνα με το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ως τροποποιήθηκε και ισχύει, όπου αναφέρει τα κάτωθι: «[...] Κατά όλων όσα αναφέρονται στις Απόψεις επιθυμούμε, παραπέμποντας στο κείμενο της υπό κρίση προσφυγής μας, να αναφέρουμε συμπληρωματικά τις ακόλουθες ειδικότερες αιτιάσεις.

A. Ως προς το έννομο συμφέρον της εταιρίας μας

1. Με τις Απόψεις της, η Αναθέτουσα Αρχή θεωρεί ότι οι ισχυρισμοί που προβάλλουμε, προκειμένου να στοιχειοθετήσουμε την παρανομία των προσβαλλόμενων όρων της Διακήρυξης, αποτελούν ισχυρισμούς θεμελίωσης

του εννόμου συμφέροντος της εταιρίας μας. Από μία απλή επισκόπηση της υπό κρίση προσφυγής μας προκύπτει ότι τα αποσπάσματα αυτής που επικαλείται η Αναθέτουσα Αρχή αφορούν την επιχειρηματολογία μας ως προς την παρανομία των προσβαλλόμενων όρων. Παραγνωρίζει δε η Αναθέτουσα Αρχή ότι, στο σημείο 31 της υπό κρίση προσφυγής, έχουμε προβάλει συγκεκριμένο ισχυρισμό εννόμου συμφέροντος που πληροί τις προϋποθέσεις της νομολογίας. Ειδικότερα, έχουμε προβάλει ότι η εταιρία μας δεν έχει συνδυαστικά από μία μόνο εγκατάσταση την εμπειρία του άρθρου 2.2.6, περ. β, της Διακήρυξης, ούτε διαθέτει στο «μητρώο παγίων» τις κατάλληλες μονάδες του άρθρου 2.2.6, παρ. γ, της Διακήρυξης, ούτε έχει συνάψει σύμβαση αγοράς ή μίσθωσης με τρίτο φορέα που έχει στην ιδιοκτησία του τις μονάδες αυτές. Έχουμε, επίσης, προβάλει ότι, ως εκ τούτου, οι προσβαλλόμενοι όροι της Διακήρυξης αποκλείουν τη συμμετοχή της εταιρίας μας στον Διαγωνισμό. Επομένως, όλα τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι εσφαλμένα, οφείλονται δε σε αποσπασματική ανάγνωση της υπό κρίση προσφυγής μας.

B. Ως προς το άρθρο 2.2.6, περ. β, της Διακήρυξης

2. Καταρχάς, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει από μία απλή ανάγνωση της υπό κρίση προσφυγής μας, με αυτήν ουδόλως πλήττουμε τεχνικές κρίσεις της Αναθέτουσας Αρχής, αλλά προβάλλουμε παράβαση συγκεκριμένων διατάξεων του Ν. 4412/2016 και αρχών που διέπουν την ανάθεση των δημοσίων συμβάσεων, ως προς τη διαμόρφωση συγκεκριμένων κριτηρίων επιλογής. Τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι προδήλως αβάσιμα.

3. Περαιτέρω, όλα όσα προβάλλονται επί της ουσίας των ισχυρισμών μας είναι αβάσιμα. Στο σημείο II.1.γ).i. των Απόψεων, αναγνωρίζεται και από την ίδια την Αναθέτουσα Αρχή ο διακριτός χαρακτήρας μεταξύ των μονάδων Υπερδιήθησης (UF) και Αντίστροφης Ώσμωσης (RO) ως προς το «χειρισμό» τους και επιβεβαιώνεται ότι «...η κάθε μία μπορεί να ρυθμιστεί ξεχωριστά από το δικό της τοπικό πίνακα ισχύος και αυτοματισμού (επιπλέον της δυνατότητας απομακρυσμένου χειρισμού τους από το κεντρικό σύστημα ελέγχου της εγκατάστασης – SCADA)...». Με άλλα λόγια, όσα προβάλλονται στο παραπάνω

σημείο των Απόψεων όχι μόνο δεν αναιρούν όσα προβάλλονται με την υπό κρίση προσφυγή, αλλά τα επιβεβαιώνουν πλήρως.

5. Στα σημεία II.1.γ).ii., II.1.γ).iii. και II.1.γ).iv. των Απόψεων, επιχειρείται από την Αναθέτουσα Αρχή η αποσύνδεση του όρου «χειρισμός» της μονάδας από τη «λειτουργία» αυτής και η σύνδεση της δεύτερης με τη «λειτουργία» των δύο διακριτών μονάδων «...ως ενιαίο και αυτοτελές σύστημα...», με την αιτιολογία ότι «...η εκροή της μίας Μονάδας αποτελεί την εισροή της άλλης, τόσο ως προς τα ποσοτικά όσο και ως προς τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του προς επεξεργασία υγρού...». Παρουσιάζεται δε ως «άρρηκτα συνδεδεμένη» η λειτουργία της μίας μονάδας (RO) με τη άλλη (UF), παρά το γεγονός ότι σε κάθε μία συντελείται διαφορετικής φύσης διεργασία- διαχωρισμός: συγκράτηση βιολογικών στερεών στην υπερδιήθηση (UF) και διαλυτών στην αντίστροφη όσμωση (RO).

Όπως αναφέρεται και στις Απόψεις, «...στην περίπτωση προβληματικής λειτουργίας της UF, το εξερχόμενο απ' αυτήν διήθημα, και εν συνεχεία εισερχόμενο στη μονάδα RO, θα επηρεάσει αναπόφευκτα τη λειτουργικότητα της τελευταίας...», παραλείπεται, όμως, να αναφερθεί ότι ο τρόπος αντιμετώπισης του προβλήματος στην μονάδα υπερδιήθησης (UF) δεν επηρεάζεται από την επακόλουθη διεργασία, είτε είναι αντίστροφη όσμωση (RO) ή/ και άλλη ενδεχομένως διεργασία, όπως, για παράδειγμα, η νανοδιήθηση (Nanofiltration – NF). Στο παράδειγμα της πιθανής καταστροφής των μεμβρανών υπερδιήθησης (UF), που επικαλείται η Αναθέτουσα Αρχή, αναφέρεται η διατάραξη της «λειτουργικότητας» της μονάδας RO και της απαίτησης «κατάλληλου συνδυασμού ενεργειών», για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Ο παρουσιαζόμενος ως «συνδυασμός ενεργειών» αναφέρεται στην αντιμετώπιση του προβλήματος της μονάδας υπερδιήθησης (UF) και την παράλληλη προστασία της μονάδας αντίστροφης ώσμωσης (RO). Ο τρόπος, όμως, αντιμετώπισης του «προβλήματος» της μονάδας υπερδιήθησης (UF) δεν εξαρτάται από την εκάστοτε χρήση του προϊόντος αυτής, όπως είναι απολύτως λογικό και δεν διαφοροποιείται ο τρόπος αντιμετώπισης του συγκεκριμένου προβλήματος σε μία συνδυασμένη μονάδα υπερδιήθησης- αντίστροφης ώσμωσης από μία αυτόνομη μονάδα υπερδιήθησης. Σε ό,τι αφορά την

«επιζήμια» λειτουργία της υπερδιήθησης (UF) και τις επιπλοκές που θα παρουσιαστούν στην κατάντη μονάδα αντίστροφης ώσμωσης (RO), αυτές δεν διαφοροποιούνται από αυτές που αντιμετωπίζονται σε αντίστοιχες μεμονωμένες μονάδες αντίστροφης ώσμωσης (RO) στις οποίες παρουσιάζεται ραγδαία αύξηση των εισερχομένων αιωρούμενων στερεών, βιολογικών ή/και μη, στις οποίες υπάρχουν διατάξεις προστασίας από υπερβολικές πιέσεις, οι οποίες απαιτούνται και από τη Διακήρυξη (σελ. 34 ΜΕΛΕΤΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ, Α. ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ – σελ. 35 αρχείου ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΦΥΣΙΚΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ F_signed.pdf) και, κατά συνέπεια, δεν αποτελούν θέμα «κατάλληλου συνδυασμού ενεργειών». Είναι δε προφανές ότι η καταστροφή των μεμβρανών υπερδιήθησης, σε συνδυασμό με την καταστροφή των μεμβρανών αντίστροφης ώσμωσης, θα έχει επίπτωση στα ποιοτικά χαρακτηριστικά του τελικού επεξεργασμένου υγρού. Τα μέτρα, όμως, προστασίας από καταστροφικές βλάβες διαφοροποιούνται ανά σύστημα μεμβρανών και δεν αντιμετωπίζονται σαν «ένα ενιαίο και αυτοτελές σύστημα», λόγω του διαφορετικού τύπου μεμβρανών που χρησιμοποιούνται σε κάθε ανεξάρτητη μονάδα. Στο θέμα των απαιτήσεων για «συνεχείς παράλληλες ρυθμίσεις των λειτουργικών παραμέτρων», αυτές περιορίζονται σε μόνο μία κοινή παράμετρο μεταξύ των μονάδων που είναι η παροχή ωριαία ή ημερήσια, καθώς κάθε επιμέρους μονάδα (βιολογική επεξεργασία, υπερδιήθηση και αντίστροφη όσμωση) έχει ανεξάρτητες από τις άλλες μονάδες παραμέτρους λειτουργίας που πρέπει να προσαρμόζεται στα μεταβαλλόμενα χαρακτηριστικά των στραγγισμάτων των εισερχομένων στραγγισμάτων ως αυτόνομη μονάδα. Κατά συνέπεια, για τη «λειτουργία» των μονάδων ως ενιαίο σύνολο απαιτείται μόνο ο «χειρισμός» της παροχής. Στις Απόψεις δεν γίνεται καμία σαφής αναφορά σε συγκεκριμένες λειτουργικές παραμέτρους της μίας μονάδας που επηρεάζουν την άλλη, πέραν της παροχής, ώστε να αιτιολογείται η αντιμετώπιση των δύο διακριτών μονάδων ως ενιαίου και αυτοτελούς συστήματος. Η παράλειψη αυτή είναι λογική, διότι τέτοιες παράμετροι δεν υπάρχουν, ούτε είναι δυνατόν να υπάρξουν.

6. Σε κανένα δε σημείο των Απόψεων δεν αποδεικνύεται πως κάποιος, αν γνωρίζει να λειτουργεί την μονάδα υπερδιήθησης και αντίστροφης ώσμωσης, μεμονωμένα δεν είναι σε θέση να λειτουργήσει και τον συνδυασμό τους. Η απαίτηση για εμπειρία επί του συνδυασμού των συστημάτων είναι απλώς προσπάθεια περιορισμού του ανταγωνισμού.

7. Τέλος, σε σχέση με το παράδειγμα του σημείου II.1.γ).iv. των Απόψεων, πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα. Η Αναθέτουσα Αρχή θεωρεί πως, με την υπό κρίση προσφυγή, προβάλλεται ότι η εμπειρία και η ικανότητα «χειρισμού» «...ενός μέρους κάποιου συστήματος...» είναι ικανή για το «χειρισμό» του συνόλου. Η θεώρηση αυτή είναι εσφαλμένη. Με την υπό κρίση προσφυγή, προβάλλουμε ότι η ικανότητα «λειτουργίας» όλων των επιμέρους συστημάτων (και όχι κάποιου μόνο συστήματος) ενός συνόλου τέτοιων συστημάτων παρέχει εχέγγυα ορθής «λειτουργίας» ενός τέτοιου συνόλου. Το δε παράδειγμα της εμπειρίας στη διεύθυνση *super market* είναι ατυχές, καθώς η ζητούμενη εμπειρία δεν αφορά διαχείριση των καταστημάτων, αλλά την λειτουργία αυτών. Ακόμη, όμως και εάν το εν λόγω παράδειγμα θεωρηθεί αντίστοιχο, αξίζει να αναφερθεί ότι, εν προκειμένω, δεν ζητείται εμπειρία σε λειτουργία *super market*, αλλά εμπειρία σε παντοπωλείο, κρεοπωλείο και οπωροπωλείο, οπότε κάποιος, αν έχει λειτουργήσει μεμονωμένα ένα παντοπωλείο, ένα κρεοπωλείο και ένα οπωροπωλείο, προφανώς μπορεί να λειτουργήσει και το σύνολο αυτών.

8. Στο σημείο II.2.β).i. των Απόψεων, η Αναθέτουσα Αρχή θεωρεί πως απαιτούνται «ιδιαιτέροι χειρισμοί» λόγω της παρεμβολής δεξαμενής προσωρινής αποθήκευσης κατά τους καθαρισμούς των μονάδων. Οι «ιδιαιτέροι» αυτοί χειρισμοί για την αποφυγή δημιουργίας προβλημάτων στην ομαλή λειτουργία της μονάδας αντίστροφης ώσμωσης - που τεχνηέντως αποφεύγει η Αναθέτουσα Αρχή να προσδιορίσει- αφορούν απλώς την ενδεχόμενη διακοπή λειτουργίας της μονάδας αντίστροφης ώσμωσης, όταν η μονάδα υπερδιήθησης είναι σε φάση καθαρισμού και το αντίστροφο, στην περίπτωση των καθαρισμών της μονάδας αντίστροφης ώσμωσης. Δεν υπάρχουν, λοιπόν, «ιδιαιτέροι χειρισμοί».

9. Στο σημείο II.2.β).ii. των Απόψεων, η Αναθέτουσα Αρχή ισχυρίζεται, ως προς την υπερδιήθηση (UF), ότι «...ο ρόλος τον οποίο επιτελεί διαφοροποιείται

ανάλογα με την πηγή τροφοδοσίας αυτής...» και ότι «...αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της βιολογικής βαθμίδας, αφού δεν προσφέρει μόνο στην συγκράτηση των αιωρούμενων σωματιδίων που περιέχονται στο εισερχόμενο σε αυτήν διήθημα, αλλά παράλληλα και στην βιοαποδόμηση του ρυπαντικού φορτίου, μέσω των μικροοργανισμών που περιέχονται στο ανάμικτο υγρό...».

Η Αναθέτουσα Αρχή προφανώς αγνοεί τον ορισμό της διεργασίας της υπερδιήθησης (Ultrafiltration – UF, <https://goldbook.iupac.org/terms/view/U06548>), η οποία αποτελεί αποκλειστικά μέθοδο διαχωρισμού αιωρουμένων σωματιδίων, σύμφωνα με τη διεθνή ορολογία, ο δε ισχυρισμός ότι «προσφέρει» στην βιοαποδόμηση του ρυπαντικού φορτίου δεν ευσταθεί. Η βιοαποδόμηση του ρυπαντικού φορτίου γίνεται αποκλειστικά από τους μικροοργανισμούς, γεγονός που αναγνωρίζεται από την Αναθέτουσα Αρχή, και δεν επηρεάζεται από την ύπαρξη ή μη των μεμβρανών υπερδιήθησης. Δεδομένου ότι η διεργασία της υπερδιήθησης αφορά αποκλειστικά διεργασία διαχωρισμού αιωρουμένων σωματιδίων, δεν τεκμηριώνονται ούτε η περιπλοκή των διεργασιών ούτε οι «αυξημένες» απαιτήσεις τεχνογνωσίας για την αρμονική και απρόσκοπτη λειτουργία του συνόλου του συστήματος.

10. Στο σημείο II.2.β).iii. των Απόψεων, η Αναθέτουσα Αρχή δεν παρουσιάζει κάποιο πρόσθετο λόγο για τον οποίο μπορεί να επιβάλλεται η απαίτηση της «ειδικής» εμπειρίας στη συνδυαστική και συνεργατική λειτουργία των δύο μονάδων ως ένα ενιαίο σύστημα. Η Αναθέτουσα Αρχή αρκείται στην αναφορά αμφιβολιών περί της «ποιοτικής λειτουργικότητας» και του τελικού αποτελέσματος της εκροής, παραβλέποντας το γεγονός ότι το ζητούμενο αποτέλεσμα της εκροής έχει επιτευχθεί σε δεκάδες εγκαταστάσεις επεξεργασίας στραγγισμάτων ... και ..., στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, χωρίς τη «συνδυαστική και συνεργατική λειτουργία» των δύο ανεξάρτητων μονάδων.

11. Στο σημείο 3.β) των Απόψεων, η Αναθέτουσα Αρχή επιχειρεί να περιορίσει περαιτέρω τον ανταγωνισμό επεκτείνοντας τις απαιτήσεις εμπειρίας για «συνδυαστική και συνεργατική λειτουργία» και στον υπεύθυνο της ΜΕΣ, αποφεύγοντας πάλι να προσδιορίσει συγκεκριμένα και να κατονομάσει τις

παραμέτρους που καθιστούν απαραίτητη τη συνδυασμένη εμπειρία των συγκεκριμένων διεργασιών, αοριστολογώντας περί «... συνθηκών υψηλών απαιτήσεων που θα παρουσιαστούν...».

12. Στο σημείο 4.β) των Απόψεων, μέσω ιστορικής αναδρομής περί της διεργασίας της αντίστροφης ώσμωσης, η Αναθέτουσα Αρχή επιχειρεί να παρουσιάσει ως λιγότερη περίπλοκη τη διεργασία της αντίστροφης ώσμωσης (RO) στραγγισμάτων ... και ... συγκρίνοντάς την με τη λειτουργία μονάδων υπερδιήθησης (UF). Όπως έχει ήδη αναφερθεί στην υπό κρίση προσφυγή, αλλά αγνοεί η Αναθέτουσα Αρχή, οι μονάδες αντίστροφης ώσμωσης στραγγισμάτων (RO) περιλαμβάνουν δύο ή και τρία στάδια μεμβρανών έναντι του ενός των μονάδων υπερδιήθησης (UF), προβλέπεται η δοσομέτρηση εξειδικευμένων χημικών λειτουργίας στις πρώτες (RO) που δεν απαιτείται στις δεύτερες (UF) και ο μετρητικός εξοπλισμός των πρώτων συστημάτων (RO) είναι πολλαπλάσιος των δεύτερων (UF). Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και από την ίδια τη Διακήρυξη. Στη σελ. 32 του τεύχους ΜΕΛΕΤΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ, Α. ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ (σελ. 33 αρχείου ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΦΥΣΙΚΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ F_signed.pdf) αφιερώνεται μία παράγραφος πέντε (5) γραμμών στις απαιτήσεις της μονάδας υπερδιήθησης και δεκατρείς (13) παράγραφοι και ένας (1) πίνακας στις σελίδες 33 έως 36 του παραπάνω αρχείου (σελ. 34 έως 37 αρχείου pdf) για τη μονάδα αντίστροφης ώσμωσης. Η θεώρηση της Αναθέτουσας Αρχής, περί φιλοσοφίας λειτουργίας των μονάδων αντίστροφης ώσμωσης με απαιτήσεις λιγότερο περίπλοκες από τις μονάδες MBR και UF, δεν υποστηρίζεται από την ίδια τη Διακήρυξη και τις προδιαγραφές που αυτή θέτει. Σε ό,τι αφορά την πολυπλοκότητα του συνδυασμού «βιολογικής επεξεργασίας και μεμβρανών», επαναλαμβάνεται ότι ο συνδυασμός αυτός αφορά δύο διακριτές διεργασίες. Η ύπαρξη των μεμβρανών υπερδιήθησης που συγκρατούν αιωρούμενα στερεά δεν επηρεάζει τις αποδόσεις που αναμένονται από τη βιολογική επεξεργασία και, αντίστοιχα, η βιολογική επεξεργασία δεν επηρεάζει το βαθμό συγκράτησης των αιωρουμένων στερεών που επιτυγχάνουν οι μεμβράνες υπερδιήθησης. Κατά συνέπεια, η παρουσιαζόμενη «πολυπλοκότητα» του συστήματος βιολογικής επεξεργασίας -

μεμβρανών και οι αόριστες και μη προσδιορισμένες «βαθιές γνώσεις των διεργασιών που συντελούνται» και θεωρούνται ως προαπαιτούμενα για τη συμμετοχή στο Διαγωνισμό δεν εξασφαλίζουν το βέλτιστο αποτέλεσμα που εξασφαλίζεται με τη διεργασία της αντίστροφης ώσμωσης στραγγισμάτων, όπως έχει και στην πράξη αποδειχθεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

13. Στο σημείο 5 των Απόψεων, η Αναθέτουσα Αρχή καταλήγει στο γενικό συμπέρασμα ότι υφίσταται κίνδυνος ελλιπούς λειτουργίας του συνόλου «...εξαιτίας απουσίας της αναγκαίας εμπειρίας που προϋποθέτουν τα συστήματα αυτά...» η οποία θα έχει αντίκτυπο στην επίτευξη των οριακών τιμών του τελικού προϊόντος από την επεξεργασία των στραγγισμάτων. Στις Απόψεις, όμως, η Αναθέτουσα Αρχή δεν προσδιορίζει τους λόγους της «αναμενόμενης αστοχίας», ούτε κατονομάζει τις συγκεκριμένες λειτουργικές παραμέτρους που θα την προκαλούσαν, ούτε αναλύει την «ειδική» αντιμετώπισή που θα είχε αυτή από «λειτουργό» με εμπειρία συνδυασμένου συστήματος UF-RO ή MBR-RO. Η Αναθέτουσα Αρχή παραβλέπει τις δεκάδες των εγκαταστάσεων επεξεργασίας στραγγισμάτων οι οποίες λειτουργούν αποδοτικά στη Ελλάδα και η λειτουργία των οποίων δεν περιλαμβάνει μεν τη «συνδυαστική και συνεργατική λειτουργία», σε συνδυασμό με τη «βαθιά γνώση των διεργασιών», πλην όμως προδιαγράφεται παραδόξως, για το συγκεκριμένο Έργο, ως προϋπόθεση για την επίτευξη της ποιότητας του τελικού προϊόντος.

Γ. Ως προς το άρθρο 2.2.6, περ. γ, και το άρθρο 2.2.9.2 της Διακήρυξης.

Στις Απόψεις, η Αναθέτουσα Αρχή, κατ' ουσίαν, ουδέν απαντά επί του συγκεκριμένου ζητήματος. Επί των αναλυτικών μας ισχυρισμών ότι επιλέχθηκε μία λύση που δεν δικαιολογείται και είναι η πλέον περιοριστική του ανταγωνισμού (βλ., ιδίως, το σημείο 29 της υπό κρίση προσφυγής), η Αναθέτουσα Αρχή ούτε καν αναφέρεται, συνομολώντας εμμέσως τη βασιμότητα των ισχυρισμών μας. Είναι προφανές ότι, με βάση τα συναλλακτικά ήθη, υπάρχουν πολλές επιλογές οι οποίες θα μπορούσαν να εξυπηρετήσουν εξίσου τις ανάγκες της Αναθέτουσας Αρχής και οι οποίες, όπως η ίδια συνομολογεί, συνδέονται με την τήρηση της δίμηνης προθεσμίας εγκατάστασης των επίμαχων μονάδων από τη σύναψη της σύμβασης (βλ. σελ. 33 του

Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης). Συναφώς, μεταξύ του χρόνου υποβολής των προσφορών και της λήξης της εν λόγω συμβατικής προθεσμίας, είναι βέβαιο ότι θα μεσολαβήσει πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Το διάστημα, όμως, αυτό είναι ικανό, ώστε ο διαγωνιζόμενος να αγοράσει τις μονάδες, μόνο εάν αναδειχθεί ανάδοχος. Ειδικότερα, επαρκεί, λ.χ., ο χρόνος μεταξύ της αποσφράγισης των οικονομικών προσφορών (στάδιο κατά το οποίο οι διαγωνιζόμενοι έχουν λάβει γνώση της αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών και των οικονομικών προσφορών που υπεβλήθησαν, οπότε είναι σε θέση να κρίνουν αν θα κερδίσουν ή όχι τον διαγωνισμό) και της υπογραφής της σύμβασης (περίπου 2-3 μήνες, χωρίς άσκηση μέσων παροχής έννομης προστασίας) και, επιπρόσθετα, ο χρόνος από την υπογραφή της σύμβασης μέχρι την εγκατάσταση και θέση σε λειτουργία της ώσμωσης (1-1,5 μήνα από την υπογραφή της σύμβασης). Άλλωστε, από τη Διακήρυξη δεν προκύπτει κάποια άλλη συγκεκριμένη επιτακτική ανάγκη της Αναθέτουσας Αρχής.

15. Σε κάθε περίπτωση, η Αναθέτουσα Αρχή ισχυρίζεται ότι το βιβλίο απογραφών, καθώς και οποιοδήποτε άλλο βιβλίο προβλέπεται στον Ν.4308/2014 και είναι πρόσφορο προς απόδειξη της ύπαρξης και της άμεσης διαθεσιμότητας της απαιτούμενης μονάδας, αποτελεί τρόπο απόδειξης της διαθεσιμότητας της απαιτούμενης μονάδας. Στην ανάλυσή της, όμως, που παρατίθεται στο σημείο 4 (σελ. 18) των Απόψεων, η Αναθέτουσα Αρχή καταρρίπτει, κατ'ουσίαν, η ίδια το παραπάνω επιχειρήματός της, καθώς αναφέρει τα εξής: «Ειδικότερα, αν πράγματι, από τις καταχωρίσεις εξαρτημάτων είναι δυνατό να προκύψει, με βεβαιότητα, η διαθεσιμότητα του μηχανήματος, ουδόλως αποκλείεται η δυνατότητα του προσφέροντος να τις επικαλεσθεί». Επομένως, το μητρώο παγίων αποτελεί ουσιαστικά το μόνο αποδεικτικό στοιχείο που είναι τελικώς αποδεκτό.

28. Επειδή, από την επισκόπηση του συνόλου των στοιχείων της εξεταζόμενης υπόθεσης, λεκτέα είναι τα εξής:

• Ως βασίμως προβάλλει στις Απόψεις της η αναθέτουσα αρχή, οι εξεταζόμενοι λόγοι Προσφυγής, που αφορούν στην θέσπιση απαίτησης:

1) εμπειρίας λειτουργίας - την τελευταία τριετία - τουλάχιστον 1 μονάδας επεξεργασίας στραγγισμάτων τεχνολογίας UF-RO ή εναλλακτικά MBR-RO και
2) υποβολής Υπεύθυνης Δήλωσης διαθεσιμότητας μονάδας RO (Αντίστροφης ώσμωσης) και μονάδας UF (Υπερδιήθησης) σε κατάσταση λειτουργική και χωρίς άλλες δεσμεύσεις, ιδιοκτησίας του διαγωνιζόμενου ή «τρίτου», που θα πρέπει να προκύπτει από τον μητρώο παγίων (του διαγωνιζόμενου ή του «τρίτου») ή το βιβλίο απογραφών ή οποιοδήποτε άλλο βιβλίο προβλέπεται στον Ν. 4308/2014, που θα υπογράφεται από ορκωτό ελεγκτή), προβάλλονται απαραδέκτως, καθόσον η προσφεύγουσα δεν προβάλλει ουδένα ισχυρισμό που να αφορά στη δική της αδυναμία συμμετοχής στον επίμαχο Διαγωνισμό και δη, στην υποβολή νομότυπης και ανταγωνιστικής Προσφοράς.

Εξάλλου, όπως έχει κριθεί και από την Α.Ε.Π.Π. (βλ. ad hoc ΑΕΠΠ 345/2018, 1047/2020 κλπ), για την παραδεκτή προβολή αιτιάσεων κατά συγκεκριμένων όρων της Διακήρυξης, το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος προς άσκηση Προδικαστικής Προσφυγής κατά της Διακηρύξεως διατηρείται μόνον εφόσον προβάλλει ότι η Διακήρυξη περιλαμβάνει όρο, ο οποίος αποκλείει παρανόμως, κατ' αυτόν, τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 725/2009, 405/2009, 715/2006, 508/2006, 269/2006, 799/2005, 203, 342/2009, 617, 960, 1383/2007, 27/2006, (βλ. ενδεικτικά ΕΑ ΣτΕ 148/2016 Ολομ., ΕΑ Ασφ. 415/2014, Δημήτριος Γ. Ράικος, «Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων», Β' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2017, σελ. 756), ή ότι την εκ μέρους του υποβολή προσφοράς κατέστησαν ανέφικτη ή ουσιωδώς δυσχερή ορισμένες προσβαλλόμενες με την Προδικαστική Προσφυγή πλημμέλειες της Διακηρύξεως (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 16, 9/2015, 415/2014, 314/2013, 616, 472, 434/2012, 182/2011, 405/2009, 1141/2008, 1023/2007, 340/2006, 269/2006, 237/2006 βλ. και C 230/2002 της 12 Φεβρουαρίου 2004, Grossmann Air Service κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας), είτε ότι η περιγραφή του συμβατικού αντικείμενου του Διαγωνισμού είναι όλως αόριστη ή ασαφής, ώστε να είναι αντικειμενικώς ανέφικτη ή ουσιωδώς δυσχερής η υποβολή Προσφοράς (ΣτΕ (Ασφ) 508/2006).

Υπενθυμίζεται, επίσης, στο σημείο αυτό ότι δεν προβάλλεται παραδεκτώς, κατά την αμφισβήτηση της νομιμότητας Διακήρυξης διαγωνισμού, λόγος περί παρανομίας όρου της Διακήρυξης, χωρίς να προσδιορίζεται κατά τρόπο συγκεκριμένο η εντεύθεν βλάβη (ΕΑ ΣτΕ 1149/2009). Αναλυτικότερα:

► Άρθρο 2.2.6. περ. β) της Διακήρυξης

- Στην προκείμενη περίπτωση, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι μη νομίμως ζητείται τεχνική εμπειρία από τη ΣΥΝΔΥΑΣΤΙΚΗ λειτουργία μονάδας UF-RO ή MBR-RO, ενώ θα έπρεπε, κατά την άποψή της, να γίνεται αποδεκτή εμπειρία που έχει αποκτηθεί ξεχωριστά από μονάδα UF (ή MBR) και από μονάδα RO, αφού πρόκειται για διακριτές μονάδες που επιτελούν διαφορετικές λειτουργίες και συνεπώς, ο οικονομικός φορέας που διαθέτει εμπειρία από τη λειτουργία κάθε μιας μονάδας ξεχωριστά (UF, MBR, RO), μπορεί να τις λειτουργήσει και συνδυαστικά. Συνεπώς, κατά την προσφεύγουσα, για λόγους ανοίγματος της προς ανάθεση σύμβασης στον ανταγωνισμό, θα έπρεπε να ζητείται ξεχωριστή εμπειρία από τη λειτουργία μονάδας UF ή MBR σε ... και ξεχωριστή εμπειρία από τη λειτουργία μονάδας RO (Αντίστροφης ώσμωσης) σε ... και όχι εμπειρία από τη συνδυαστική λειτουργία των επίμαχων μονάδων. Λόγω δε της θέσπισης της επίμαχης απαίτησης, ζητείται, επίσης, ο υπεύθυνος ΜΕΣ (Μονάδας Επεξεργασίας Στραγγισμάτων), να είναι Χημικός Μηχανικός, με εμπειρία που θα προέρχεται από τη συνδυαστική λειτουργία μονάδας επεξεργασίας στραγγισμάτων τεχνολογίας UF-RO ή εναλλακτικά MBR-RO (βλ. Κριτήριο Κ1, άρθρο 2.3.1 της Διακήρυξης).

Εντούτοις, μολονότι η προσφεύγουσα αναφέρει στην Προσφυγή της, ότι ο επίμαχος συνδυασμός (UF-RO ή εναλλακτικά MBR-RO) *«περιορίζει αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό, καθώς δεν επιτρέπει σε οικονομικούς φορείς που έχουν την εμπειρία σε κάθε μονάδα χωριστά (είτε οι ίδιοι είτε μέσω συμμετοχής σε ένωση, είτε με δάνεια εμπειρία για τη μία μονάδα) να μπορέσουν να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό...»*, ουδόλως υποστηρίζει και συνεπακόλουθα, ουδόλως προαποδεικνύει, ότι η ίδια (είτε ατομικώς, είτε μέσω συγκεκριμένης ένωσης οικονομικών φορέων, είτε δια στήριξης σε ικανότητες τρίτου οικονομικού φορέα), διαθέτει ξεχωριστή εμπειρία, τόσο λειτουργίας

μονάδας UF (Υπερδιήθησης) ή MBR (βιοαντιδραστήρας μεμβρανών), όσο και λειτουργίας μονάδας RO (Αντίστροφης ώσμωσης) και συνεπώς, ότι εάν τροποποιούνταν ο προσβαλλόμενος όρος 2.2.6. περ. β) της Διακήρυξης, ως προτείνει, θα μπορούσε να συμμετάσχει στον υπόψη Διαγωνισμό.

Ακόμη, όμως και εάν ήθελε υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα διαθέτει εμπειρία λειτουργίας των επίμαχων μονάδων ξεχωριστά, επισημαίνεται ότι απαραδέκτως προβάλλονται λόγοι με τους οποίους ο προτιθέμενος να μετάσχει στον διαγωνισμό επιχειρεί, υπό τη μορφή της κατά τρόπο γενικό αμφισβητήσεως της νομιμότητας συγκεκριμένων όρων της Διακηρύξεως, να προσδιορίσει, κατά τις δικές του επαγγελματικές ανάγκες και δυνατότητες, τα προς προμήθεια είδη και να καθορίσει, με βάση δικές του εκτιμήσεις, τα κριτήρια για την ανάδειξη του αναδόχου (βλ. ΕΑ ΣτΕ 303/2007, 307/2007). Μάλιστα, η ίδια η προσφεύγουσα συνομολογεί στο υποβληθέν Υπόμνημά της, ότι ο επίμαχος όρος δεν συνάδει με τα επιχειρηματικά της συμφέροντα, αφού υποστηρίζει ότι: *«Ειδικότερα, έχουμε προβάλει ότι η εταιρία μας δεν έχει συνδυαστικά από μία μόνο εγκατάσταση την εμπειρία του άρθρου 2.2.6, περ. β, της Διακήρυξης ...»*.

Συναφώς, έχει κριθεί παγίως, ότι απορρίπτονται ως απαράδεκτοι ισχυρισμοί που αφορούν τη σκοπιμότητα της θέσπισης συγκεκριμένης απαίτησης (βλ. ΕΑ ΣτΕ 354/2014, 1140/2010 ΕΑ ΣτΕ 3719/2011, 1140/2010, 1354, 670/2009, 438/2008, 977/2006 κ.ά.), όταν η ίδια η αναθέτουσα αρχή έκρινε ότι με τη θέσπισή τους, εξυπηρετούνται κατά τον βέλτιστο δυνατό τρόπο, οι ανάγκες της. Υπό την έννοια αυτή, πράγματι η οικεία αναθέτουσα αρχή, αιτιολόγησε (ως θα αναλυθεί κατωτέρω) δεόντως και αρκούντως ικανοποιητικά την οικεία απαίτηση. Ειδικότερα, εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 1.3. (*«Συνοπτική Περιγραφή φυσικού και οικονομικού αντικείμενου της σύμβασης της Διακήρυξης»*) *«Αντικείμενο της σύμβασης είναι η λειτουργία του ... για χρονικό διάστημα 4 ετών. Στις υποχρεώσεις του Αναδόχου περιλαμβάνονται επίσης η προσκόμιση, εγκατάσταση και λειτουργία, μονάδας UF και ενός συστήματος μεμβρανών αντίστροφης ώσμωσης (RO) για την βελτιστοποίηση της επεξεργασίας των παραγόμενων στραγγισμάτων»*, κρίνεται απολύτως δικαιολογημένη η θέσπιση στο άρθρο 2.2.6. περ. β) της

Διακήρυξης, απαίτησης κτήσης προηγούμενης εμπειρίας από τη λειτουργία συστήματος ανάλογου με αυτό που θα εγκατασταθεί, για λόγους διασφάλισης της ποιοτικής εκτέλεσης της υπό ανάθεση σύμβασης. Επομένως, δεν θα αρκούσε, εν προκειμένω, η θέση απαίτησης προηγούμενης εμπειρίας από την λειτουργία των επιμέρους συστατικών του προς ανάθεση συστήματος, δηλαδή, είτε του UF (ή του MBR), είτε του RO.

Ως εκ τούτου, απαραδέκτως προβάλλεται από την προσφεύγουσα ότι: «...*Η «απομόνωση» και η χωριστή λειτουργία των δύο επιμέρους συστημάτων είναι ισοδύναμη με την συνδυασμένη λειτουργία τους σε μία ενιαία εγκατάσταση, διότι, στην περίπτωση (τοπικού) συνδυασμού τους, δεν απαιτούνται διαφορετικοί χειρισμοί και έλεγχοι της λειτουργίας τους, απλώς παρεμβάλλεται μία ενδιάμεση δεξαμενή... Συμπερασματικά, **χωρίς αντικειμενική αιτιολογία - ούτε η Διακήρυξη ερείδεται σε κάποια συγκεκριμένη ειδική αιτιολογία - το άρθρο 2.2.6, περ. β, της Διακήρυξης (φαίνεται να) επιβάλλει η επίμαχη εμπειρία να πρέπει να προέρχεται από εγκαταστάσεις, στις οποίες έχουν εγκατασταθεί και λειτουργούν τόσο μονάδες UF όσο και RO ή τόσο μονάδες MBR όσο και RO...***».

Τέλος, ως βασίμως υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή, μολονότι οι επίμαχες Μονάδες Υπερδιήθησης (UF) και Αντίστροφης Ώσμωσης (RO) έχουν διακριτό χαρακτήρα ως προς τον χειρισμό τους, δηλαδή η κάθε μία μπορεί να ρυθμιστεί ξεχωριστά από το δικό της τοπικό πίνακα ισχύος και αυτοματισμού (επιπλέον της δυνατότητας απομακρυσμένου χειρισμού τους από το κεντρικό σύστημα ελέγχου της εγκατάστασης – SCADA), ωστόσο, ως προς τη λειτουργία τους, δρουν ως ένα ενιαίο και αυτοτελές σύστημα, παρουσιάζοντας συνεργατικό χαρακτήρα μεταξύ τους. Και τούτο, «*διότι η εκροή της μίας Μονάδας αποτελεί την εισροή της άλλης, τόσο ως προς τα ποσοτικά όσο και ως προς τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του προς επεξεργασία υγρού. Πιο συγκεκριμένα, η λειτουργία της μονάδας αντίστροφης ώσμωσης θα είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη λειτουργία της UF ανάντη της, όσον αφορά τόσο στην ωριαία παροχή, όσο και στα ποιοτικά χαρακτηριστικά των εισερχόμενων σε αυτή υγρών (δηλαδή του εξερχόμενου από της UF διηθήματος). Κατ' αντιστοιχία, καθίσταται σαφές ότι στην περίπτωση προβληματικής λειτουργίας της UF, το εξερχόμενο απ' αυτήν*

διήθημα, και εν συνεχεία εισερχόμενο στη μονάδα RO, θα επηρεάσει αναπόφευκτα τη λειτουργικότητα της τελευταίας...».

Για τους ανωτέρω λόγους – και σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας – ευλόγως ζητείται ο υπεύθυνος της ΜΕΣ (Μονάδας Επεξεργασίας Σταγγισμάτων), να έχει εμπειρία από τη λειτουργία μονάδας επεξεργασίας στραγγισμάτων τεχνολογίας UF-RO ή εναλλακτικά MBR-RO, ώστε να είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις συνθήκες υψηλών απαιτήσεων που θα παρουσιαστούν κατά την εκτέλεση της οικείας σύμβασης.

Τέλος, αλυσιτελώς προβάλλονται στην κρινόμενη Προσφυγή αιτιάσεις σε σχέση με το ποιο από τα δύο συστήματα (UF και RO) είναι πολυπλοκότερο, αφού από το σύνολο των ανωτέρω αναφερόμενων προέκυψε καταρχάς, ότι ο επίμαχος όρος **τελεί σε αναλογία με το αντικείμενο** της προς ανάθεση σύμβασης και περαιτέρω, ότι ο προσφεύγων άνευ εννόμου συμφέροντος προβάλλει ότι εμποδίζεται να συμμετάσχει στην εν λόγω διαδικασία, αφού πέραν του ότι ουδεμία εμπειρία επικαλείται ή απέδειξε ότι διαθέτει σε σχέση με τη λειτουργία των επίμαχων μονάδων ξεχωριστά, σε κάθε δε περίπτωση, δεν δύναται νομίμως να προδιαγράψει τους όρους της ένδικης Διακήρυξης, με βάση τα δικά του επαγγελματικά συμφέροντα.

► **Όρος 2.2.6. περ. γ) της Διακήρυξης**

Περαιτέρω, μολονότι η προσφεύγουσα διαμαρτύρεται όσον αφορά στον προβλεπόμενο τρόπο απόδειξης **της διαθεσιμότητας της προσφερόμενης μονάδας UF και RO, αντίστοιχα**, διότι, κατά την άποψή της *«...αποκλείονται, χωρίς λόγο, άλλες λιγότερο περιοριστικές του ανταγωνισμού λύσεις, όπως είναι λχ ο τρίτος οικονομικός φορέας να είναι κατασκευαστής τέτοιων μονάδων, που να τις έχει ήδη στην αποθήκη του έτοιμες – δεσμευμένες ή ο διαγωνιζόμενος φορέας να έχει ήδη αγοράσει τέτοιες μονάδες οι οποίες πρόκειται να του παραδοθούν λίγες ημέρες μετά την υποβολή των προσφορών ή ο τρίτος οικονομικός φορέας να έχει προσυμφωνήσει με τον διαγωνιζόμενο ότι θα του μισθώσει ή θα του παραχωρήσει δωρεάν τέτοιες μονάδες»*, εντούτοις, ουδόλως ισχυρίζεται στην Προσφυγή της, πολλώ δε μάλλον, ουδόλως προαποδεικνύει, ότι **θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις «λιγότερο περιοριστικές του**

ανταγωνισμού λύσεις» τις οποίες προτείνει (π.χ ότι έχει αγοράσει τέτοιες μονάδες που πρόκειται να της παραδοθούν λίγες ημέρες μετά την υποβολή των προσφορών ή ότι κάποιος «τρίτος» οικονομικός φορέας έχει ήδη στην αποθήκη του τις απαιτούμενες μονάδες και έχει συμφωνήσει να τις μισθώσει ή να τις παραχωρήσει σε αυτήν κλπ). Ως δε βασίμως υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή, η προσφεύγουσα υποδεικνύει αορίστως τον ενδεδειγμένο τρόπο σύνταξης της επίμαχης απαίτησης 2.2.6. περ. γ), χωρίς να επικαλείται και συνεπακόλουθα, χωρίς να αποδεικνύει με συγκεκριμένα στοιχεία, ότι εάν οι προτεινόμενες λύσεις υιοθετούντο, θα είχε τη δυνατότητα υποβολής νομότυπης Προσφοράς στον εν θέματι Διαγωνισμό.

Οι δε ισχυρισμοί της προσφεύγουσας, ότι δηλαδή *«... σε περίπτωση οικονομικών φορέων όπως η εταιρία μας, είναι πολύ πιθανόν να μην ο διαγωνιζόμενος να έχει στην ιδιοκτησία του τέτοιες μονάδες, πλην όμως, τούτο να λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο σύμβασης που εκτελείται, δηλαδή να τις χρησιμοποιεί σε κάποια άλλη εγκατάσταση...»* προβάλλονται απαραδέκτως, αφού στον επίμαχο όρο ζητείται σαφώς - αλλά και αναλογικώς, σύμφωνα με το φυσικό αντικείμενο της οικείας σύμβασης (βλ. άρθρο 1.3 της Διακήρυξης) - να **«δηλώνεται η διαθεσιμότητα μονάδας RO και της μονάδας UF σε κατάσταση λειτουργική και χωρίς άλλες δεσμεύσεις...»**. Ως, άλλωστε, προελέχθη, απαραδέκτως προβάλλονται λόγοι με τους οποίους ο προτιθέμενος να μετάσχει στον διαγωνισμό επιχειρεί, υπό τη μορφή της κατά τρόπο γενικό αμφισβητήσεως της νομιμότητας συγκεκριμένων όρων της Διακήρυξης, να προσδιορίσει, κατά τις δικές του επαγγελματικές ανάγκες και δυνατότητες, τα προς προμήθεια είδη και να καθορίσει, με βάση δικές του εκτιμήσεις, τα κριτήρια για την ανάδειξη του αναδόχου (βλ. ΕΑ ΣτΕ 303/2007, 307/2007). Εξάλλου, η ίδια η προσφεύγουσα συνομολογεί στο υποβληθέν Υπόμνημά της: *«Ειδικότερα, έχουμε προβάλει ότι η εταιρία μας δεν έχει συνδυαστικά από μία μόνο εγκατάσταση την εμπειρία [...] ούτε διαθέτει στο «μητρώο παγίων» τις κατάλληλες μονάδες του άρθρου 2.2.6, παρ. γ, της Διακήρυξης, ούτε έχει συνάψει σύμβαση αγοράς ή μίσθωσης με τρίτο φορέα που έχει στην ιδιοκτησία του τις μονάδες αυτές...»*.

Ομοίως, απαραδέκτως προβάλλεται, εν προκειμένω, ότι: «...οι ως άνω μονάδες πλειστάκις **δεν καταχωρούνται στα προβλεπόμενα στον Ν. 4308/2014 βιβλία, ως οργανικές ενότητες, αλλά ως αυτοτελή επιμέρους στοιχεία** αυτών (λ.χ. αντλίες, δοχεία μεμβρανών, μεμβράνες, όργανα μέτρησης, φίλτρα φυσιγγίων, φυσίγγια κ.λπ.), με αποτέλεσμα να μην καθίσταται εφικτή η απόδειξη «ύπαρξης» και, σε κάθε περίπτωση, επ' ουδενί η «άμεση διαθεσιμότητα» των μονάδων RO και UF, πολλώ δε μάλλον, όταν οι προαναφερόμενες μονάδες είναι ημιτελείς...».

Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί ότι αλυσιτελώς προβάλλονται αιτιάσεις ως προς την ακαταλληλότητα του μητρώο παγίων, ως τρόπου απόδειξης της επίμαχης απαίτησης, αφού η οικεία αναθέτουσα αρχή διέυρνε - μετά την άσκηση προγενέστερης Προσφυγής εκ μέρους της προσφεύγουσας, από την οποία εν τέλει παραιτήθηκε – τους σχετικούς τρόπους απόδειξης (μητρώο παγίων, βιβλίο απογραφών ή οποιοδήποτε άλλο βιβλίο προβλέπεται στον Ν. 4308/2014).

- Καταληκτικά, η προσφεύγουσα ουδόλως απέδειξε ότι η εμπειρία και εντεύθεν η ικανότητα στον χειρισμό των επιμέρους μονάδων (UF, MBR, RO) συνεπάγεται αυτόματα τεχνική ικανότητα του υποψηφίου ως προς τον χειρισμό των μονάδων αυτών συνδυαστικά (UF-RO ή MBR-RO) ή ότι οι ρητώς τιθέμενοι, ως εναλλακτικοί, τρόποι απόδειξης της διαθεσιμότητας των προσφερόμενων μονάδων υπερδιήθησης και αντίστροφης ώσμωσης περιορίζουν τον ανταγωνισμό. Συνεπώς, η εν λόγω εταιρία απέτυχε να καταδείξει στην υπό εξέταση Προσφυγή της με ποιον τρόπο οι επίμαχοι όροι της Διακήρυξης (άρ. 2.2.6. β) και γ), άρ. 2.2.9.2. παρ. Β.4), καθιστούν αδύνατη την συμμετοχή της ή δυσχεραίνουν σε τέτοιο βαθμό την εκ μέρους της υποβολή Προσφοράς, ώστε την αποτρέπουν από το να υποβάλλει εμπρόθεσμα Προσφορά, έστω και με επιφύλαξη για τους επίμαχους όρους. Επίσης, στην προκείμενη περίπτωση, η προσφεύγουσα δεν τεκμηριώνει με κανένα βάσιμο επιχείρημα την συγκεκριμένη και ειδική βλάβη που ενδεχομένως προκαλούν σε αυτήν, οι προσβαλλόμενες με την υπό κρίση Προσφυγή διατάξεις της Διακήρυξης, με τον τρόπο που είναι συνταγμένες και ως εκ τούτου, οι συγκεκριμένοι λόγοι Προσφυγής προβάλλονται προεχόντως, άνευ εννόμου συμφέροντος. Εν όψει των ανωτέρω,

γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με τους οποίους *«η προσφεύγουσα δεν εξειδικεύει το έννομο συμφέρον της, αλλά εμφανίζεται ως ενεργούσα προς προάσπιση της (κατά τις απόψεις της) νομιμότητας, προς όφελος όλων, γενικά, των υποψηφίων οικονομικών φορέων...»*.

Εξάλλου, ως προελέχθη και από άποψη ουσιαστικής βασιμότητας, ιδωμένοι οι κρινόμενοι λόγοι Προσφυγής, προβάλλονται όλως αορίστως και συναφώς, δεν ευσταθούν. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, οι προβαλλόμενοι λόγοι Προσφυγής θα πρέπει να απορριφθούν ως απαραδέκτως προβαλλόμενοι λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος, ενώ γίνονται δεκτοί οι οικείοι ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής ως προς την αναγκαιότητα θέσπισής τους, κατ' αναλογία προς το φυσικό αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης.

29. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

30. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το Παραβόλο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Διατάσσει την κατάπτωση του προσκομισθέντος Παραβόλου, ποσού δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ 15.000,00€ (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Αριθμός απόφασης:1073/2021

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 26 Μαΐου 2021 και εκδόθηκε στις 15 Ιουνίου 2021, στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Χρυσάνθη Γ. Ζαράρη

Ελένη Α. Λεπίδα